

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

04/2018/GR

Ο Απόστολος Περιφέρειας Μάρκος Φελμπάουμ σε ηρεμία

Κύριο άρθρο:
Ποικίλες δωρεές

Θεία λειτουργία: Το
μεγαλύτερο από όλα τα
πράγματα, είναι η αγάπη

Διδασκαλία: Η προσευχή
– απαραίτητη σε κάθε
περίπτωση

Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία

■ Κύριο Θέμα

3 Ποικίλες Δωρεές

■ Θεία λειτουργία στην Ευρώπη

4 Το μεγαλύτερο από όλα τα πράγματα, είναι η αγάπη

■ Σε μια επίσκεψη στην Αμερική

10 Η υπόσχεση της θείας κληρονομιάς

■ Σε μια επίσκεψη στην Ασία

12 Δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι άλλο παρά να αγαπάμε

■ Σε μια επίσκεψη στην Αφρική

14 Εκλεγμένοι (εκλεκτοί)· και μετά;

■ Χώρος για τα παιδιά

16 Η αποτυχία του Παύλου στην Μάλτα

18 Στο σπίτι του Νταμιάν, στη Ντόχα (Κατάρ)

■ Διδασκαλία

20 Η προσευχή – απαραίτητη σε κάθε περίπτωση

■ Νέα από όλο τον κόσμο

24 Η μέρα αυτή άλλαξε τη ζωή μου

26 Πολλοί πολιτισμοί στη Σκανδιναβία

27 Καθ' οδόν με το πλοιάριο-δράκο

28 Εθελοντές σε μόνιμη παρέμβαση

29 Βοηθώντας τον πλησίον με πάθος

30 Όταν η Εκκλησία εκπαιδεύει

31 Στο δρόμο προς το Λεσότο

32 Νέα από την Ελλάδα

33

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
 Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
 Τηλ.: 210 6142 715 - 697 9936 165
 Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
 Τετάρτη 19:30 μ.μ.
 Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**
 Ν. Μανδηλαρά 23, Σταυρούπολη
 Τηλ.: 23990 20273
 Θεία λειτουργία: Κυριακή 10π.μ.
 Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥΚΡΗΤΗΣ**
 Ανακρέοντος 1 και Σησιχόρου,
 Μπεντεβή
 Τηλ.: 697 7140 600
 Θεία λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.
 Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ**
 Διονυσίου Κυκκότη 24
 4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
 Θεία λειτουργία,
 Κυριακή 10:00 π.μ.

■ Φωτογραφία εξωφύλλου: Jonas Spengler
 ■ Φωτογραφία του Πρωταποστόλου: Hermann Bethke

Διεθνής
 Νεοαποστολική Εκκλησία

Ποικίλες δωρεές

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές,

Ως ανθρώπινα όντα που είμαστε, πάντα θα έχουμε την τάση να συγκρινόμαστε με τους άλλους και κάτι τέτοιο, πάντα θα αποκαλύπτει τις διαφορές που υπάρχουν μεταξύ μας: το χρώμα του δέρματος, η κοινωνική θέση, η εθνικότητα, οι ικανότητες, τα διαθέσιμα αγαθά. Και για την πραγματοποίηση αυτών των συγκρίσεων, η προσωπική θέση είναι η αναφορά που χρησιμοποιείται πιο εύκολα: Αυτό που είναι διαφορετικό θεωρείται ως μια παρέκκλιση, κοιτάζοντάς το με μια κριτική ματιά, σε ορισμένες περιπτώσεις αξιολογείται ως μια κριτική, ως κρίση.

Ο Θεός ο ίδιος δεν κάνει τέτοιες διαφορές. Αγαπά εκείνο που είναι όπως εμείς. Ωστόσο, αγαπά επίσης εκείνον που είναι τόσο διαφορετικός από εμάς. Δεν εμποδίζουμε αυτή την αγάπη. Όλοι οφείλουν να βιώνουν την εμπειρία της αγάπης του Θεού με τον ίδιο τρόπο.

Εξάλλου, θέλουμε να αγωνιζόμαστε όλοι μαζί για τον Θεό και μαζί με τον Θεό. Επειδή μας κάλεσε ο Θεός, θέλουμε να τον υπηρετούμε και να διακηρύττουμε με χαρά το Ευαγγέλιο. Γι' αυτό και χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλον. Χρειαζόμαστε τις διαφορές μας. Έχουμε ανάγκη τις δωρεές του πλησίον μας και αυτός χρειάζεται τις δικές μας δωρεές.

Διαπιστώνουμε ότι οι διαφορές γίνονται πάντοτε αντιληπτές. Αλλά δεν αντιλαμβανόμαστε πλέον την ποικιλομορφία και τη διαφορετικότητα ως εμπόδιο, δεν αποτελεί πλέον για εμάς ένα λόγο υποτίμησης ή μια αιτία καταδίκης. Καθώς γνωρίζουμε ότι καθένας δεσμεύεται με τις διαφορετικές του δωρεές, οι διαφορές αυτές γίνονται μια ευκαιρία, μια προστιθέμενη αξία για όλους.

Φωτογραφία: Διεύθυνση Νεοαποστολική Εκκλησία

Ως μέλη του σώματος του Χριστού, θέλουμε να υπηρετούμε ο ένας τον άλλον. Στους κόλπους της Εκκλησίας του Χριστού, θέλουμε να θέτουμε τις δωρεές μας στην υπηρεσία του Ιησού. Και αισθανόμαστε μια μεγάλη ευγνωμοσύνη απέναντι σε όλους τους χριστιανούς του παρελθόντος και του παρόντος, οι οποίοι έθεσαν και θέτουν τις δωρεές που έλαβαν από τον Θεό στην υπηρεσία του Χριστού και της Εκκλησίας του.

Τα ταλέντα διαφέρουν πολύ μεταξύ τους. Ο καθένας επενδύεται με τις δωρεές και τις δυνάμεις του. Χωρίς να είναι ανάγκη να κάνει κάτι άλλο, όλη αυτή η επένδυση γίνεται πάντα από αγάπη για τον Θεό και για τον πλησίον.

Λάβετε, αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μου.

Ζαν Λυκ Σνάιντερ

Το μεγαλύτερο από όλα τα πράγματα, είναι η αγάπη

Από την εκκλησία της Βέρνης η θεία λειτουργία μεταδόθηκε ζωντανά σε όλες τις κοινότητες του πεδίου δραστηριότητας του Αποστόλου Περιφέρειας

φωτογραφία : Jonas Spengler et Marc Genou

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές

Σας καλωσορίζω σήμερα σε αυτή την ιδιαίτερη θεία λειτουργία. Είναι επίσης μια ξεχωριστή ημέρα που θα εισέλθει στην ιστορία του πεδίου της αποστολικής δραστηριότητας, επειδή ο Απόστολος Περιφέρειας θα τεθεί σε ηρεμία. Εδώ φυσικά, δεν πρόκειται να τιμηθεί και να επαινεθεί ένας άνθρωπος. Επωφελούμαστε από αυτή την ευκαιρία για να ευχαριστήσουμε τον καλό Θεό για όλα όσα έχει εκπληρώσει για εμάς αυτά τα τελευταία δέκα χρόνια. Ευχαριστούμε τον καλό Θεό για την ευλογία που μας χορήγησε διαμέσου της δραστηριότητας του Αποστόλου Περιφέρειας και που ο καλός Θεός ήταν δίπλα του καθ' όλη την διάρκεια αυτών των δέκα ετών, στα οποία εργάστηκε ως Απόστολος Περιφέρειας. Ξέρουμε ότι τώρα είναι η αρχή ενός νέου σταδίου στο δρόμο μας

Α' Κορινθίους 13 : 13 :

« *Ωστε, τώρα, μένει πίστη, ελπίδα, αγάπη, αυτά τα τρία· όμως, απ' αυτά, μεγαλύτερη είναι η αγάπη.* »

προς την ουράνια πατρίδα, όπως μόλις έψαλε η χορωδία μας (« Δείξε μας το δρόμο »).

Ένα αυτοκίνητο θα πρέπει να οδηγηθεί για επιθεώρηση μετά από ένα χρονικό διάστημα, για να επαληθευθεί ότι όλα είναι εντάξει και όλα τα συστήματα ασφαλείας εξακολουθούν να λειτουργούν. Είναι καλύτερο να προβλέπουμε. Ίσως είναι σκόπιμο να πραγματοποιούμε επίσης μια τέτοια επιθεώρηση μέσα στη ζωή μας στην πίστη, για να επαληθεύουμε ότι τα συστήματα ασφαλείας της ψυχής μας εξακολουθούν να λειτουργούν απροβλημάτιστα.

Ανοίγουμε σήμερα την καρδιά μας για να μπορέσει να εκτελέσει αποτελεσματικά αυτή την πνευματική επιθεώρηση. Κάθε τι που αφορά την ασφάλεια της ζωής μας στην πίστη, εξακολουθεί να λειτουργεί σωστά και καλά;

Τι είναι αυτό που συμβάλλεις στην ασφάλεια όταν πρόκειται για τη σωτηρία μας; Ακριβώς αυτά που αναφέρει εδώ ο Απόστολος Παύλος, ως τα πιο σημαντικά σημεία: πρόκειται για την πίστη, την ελπίδα και την αγάπη.

Έλεγα και διαπίστωσα ότι έχει περάσει πολύς καιρός που ένας Πρωταπόστολος δεν έχει υπηρετήσει με τον λόγο αυτό. Ξέρουμε φυσικά ότι η πίστη, η ελπίδα και η αγάπη είναι σημαντικές. Ωστόσο εδώ, πρόκειται για τη σωτηρία μας. Είναι καθοριστικό για τη σωτηρία μας ότι η πίστη, η ελπίδα και η αγάπη εξακολουθούν να είναι παρούσες όπως ακριβώς το επιθυμεί και ο Κύριος.

Το πρώτο σημείο που παραθέτει ο Παύλος είναι η πίστη. Η πίστη είναι εξαιρετικά σημαντική, επειδή η σωτηρία εξαρτάται από αυτήν. Μόνον η πίστη μπορεί να μας σώσει. Μόνον η πίστη μπορεί να μας οδηγήσει προς τον Θεό. Αυτό εξαρτάται αποκλειστικά από την πίστη. Ότι άλλο μένει, είναι δευτερεύον. Ο Παύλος το έγραψε: «Επειδή, περπατάμε με βάση την πίστη, όχι με βάση τα όσα βλέπουμε» (Β' Κορινθίους 5:7). Αυτό σημαίνει ότι μέχρι να έλθει ο Κύριος, μέχρι να ολοκληρωθεί το σχέδιο σωτηρίας, ο άνθρωπος οφείλει να πιστεύει. Η σχέση του με τον Θεό βασίζεται μόνο στην πίστη.

Τι είναι η πίστη; Η πίστη είναι η βεβαιότητα ότι υπάρ-

χει κάτι που δεν μπορούμε να δούμε, που δεν μπορούμε να καταλάβουμε, που δεν μπορούμε να φανταστούμε. Είναι σημαντικό να είμαστε συνειδητοποιημένοι για ένα πράγμα: χρειαζόμαστε την πίστη μέχρι το τέλος.

Τι πιστεύουμε; Πιστεύουμε ότι ο Θεός είναι αγάπη. Αυτό είναι το θεμέλιο της χριστιανικής πίστης. Πιστεύουμε στην Αγία Τριάδα: στον Θεό Πατέρα, στον Θεό Υιό και στον Θεό Άγιο Πνεύμα. Και οι τρεις είναι εντελώς ένα και στενά συνδεδεμένοι. Αυτός ακριβώς είναι ο ορισμός της αγάπης. Η αγάπη είναι αυτή η θεμελιώδης σχέση που υπάρχει στην Αγία Τριάδα, μεταξύ του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Τρία διαφορετικά πρόσωπα είναι ένα, δεν μπορούμε να τα χωρίσουμε, είναι άρρηκτα συνδεδεμένα μεταξύ τους. Αυτός είναι ο ορισμός της αγάπης.

Η Αγία Τριάδα δημιούργησε τον άνθρωπο: «Ας κάνουμε άνθρωπο σύμφωνα με τη δική μας εικόνα, σύμφωνα με τη δική μας ομοίωση» (Γένεση 1:26). Ήθελε να συμπεριλάβει τον άνθρωπο σε αυτή τη σχέση. Ο άνθρωπος οφείλει να συμμετέχει σε αυτή την αγάπη. Ωστόσο ο άνθρωπος δεν υπάκουσε και αρνήθηκε τον Θεό. Ο Θεός όμως είναι αγάπη, όλη η δράση του, από την αρχή, έχει ως σκοπό να οδηγήσει εκ νέου τον άνθρωπο πίσω σε αυτή την κοινωνία, να αποκαταστήσει τη σχέση του με τον άνθρωπο, έτσι ώστε ο άνθρωπος να μπορέσει εκ νέου να ζήσει στην τέλεια κοινωνία με την Αγία Τριάδα.

*Προσμένουμε την αιώνια δόξα,
που θα μας κάνει να ξεχάσουμε τους
πόνους και τις στερήσεις μας.*

Πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό. Μέσα στην αγάπη του, ο Θεός απέστειλε τον ενσαρκωμένο του Υιό, εδώ στη γη. Ο Ιησούς Χριστός μας αποκάλυψε την φύση, τις σκέψεις, το θέλημα του Θεού. Αυτό πιστεύουμε. Βλέπουμε τον Θεό επειδή βλέπουμε τον Ιησού Χριστό και όταν ακούμε τον Ιησού Χριστό, όταν διαβάζουμε τους λόγους του, ενεργεί με τον λόγο του Θεού και με το θέλημά του. Πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό, που ο Θεός μέσα στην αγάπη του απέστειλε στη γη για να προσφέρει την θυσία του. Αυτός είναι ο δρόμος που, μέσα στην αγάπη του, μας έδωσε ο Θεός για να φτάσουμε σ' αυτόν.

Πιστεύουμε στο Θεό, το Άγιο Πνεύμα, το νέο Δημιουργό. Μέσα στην αγάπη του, ο Θεός απέστειλε στη γη το Άγιο Πνεύμα. Αυτό το Άγιο Πνεύμα είναι τώρα σε θέση να κάνει πράξη την αγάπη του Θεού και να δημιουργήσει μια νέα δημιουργία. Δημιουργεί κατ' αρχήν ένα νέο άνθρωπο, δημιουργεί τη σωτηρία, ολοκληρώνει το σχέδιο σωτηρίας του Θεού. Σήμερα ο Θεός είναι παρών, εδώ στη γη, διαμέσου του Αγίου Πνεύματος, είναι διαμέσου αυτού που ενεργεί η αγάπη του Θεού. Διαμέσου του Πνεύματος, ο Θεός συνεχίζει το σχέδιό του με τελικό στόχο, να οδηγήσει όλους τους ανθρώπους σε κοινωνία μαζί του.

Επιπλέον, πιστεύουμε ότι μέσα στην αγάπη του ο Θεός, μας έδωσε την Εκκλησία, τα αξιώματα και τα μυστήρια και πιστεύουμε στην υπόσχεση που μας έδωσε ο Ιησούς και διατηρείται ζωντανή από το

Άγιο Πνεύμα, σύμφωνα με την οποία ο Κύριος θα επιστρέψει και τότε θα εγκαθιδρύσει την βασιλεία του. Πιστεύουμε ότι ο Θεός θα δημιουργήσει τη νέα δημιουργία για όλους τους ανθρώπους που θα ακολουθήσουν στην μίμηση τον Ιησού. Το πιστεύουμε αυτό. Είναι σημαντικό να συνειδητοποιούμε εκ νέου. Η πίστη παράγει εμπιστοσύνη.

Πιστεύουμε ότι ο Θεός είναι αγάπη, πιστεύουμε ότι η αγάπη του Θεού συνεχίζει να ενεργεί και ότι ο Θεός θέλει να χορηγήσει τη σωτηρία στους ανθρώπους.

Δεν είμαστε πάντα ικανοί να το δούμε αυτό σήμερα. Παρ' όλα αυτά πιστεύουμε ότι ο Θεός μας αγαπά. Ακόμη και αν δεν κατανοούμε τι κάνει ο Θεός, τον εμπιστευόμαστε, ακόμη και αν όλα πάνε στραβά. Τον πιστεύουμε και τον εμπιστευόμαστε. Ο Θεός

Δεν αφήνουμε τα λάθη μας, ούτε και τις ατέλειες του πλησίον μας να μας αποθαρρύνουν

δημιουργεί τη σωτηρία, ενεργεί για τη σωτηρία όλων των ανθρώπων. Αυτό είναι το μέλλον. Εμπιστευόμαστε την παντοδυναμία του Θεού. Η πίστη είναι το πρώτο σημείο, από το οποίο εξαρτάται όλη η σωτηρία.

Στη συνέχεια, ο Παύλος παραθέτει ως δεύτερο σημείο την ελπίδα. Από την πίστη γεννιέται η ελπίδα. Πιστεύουμε στο σχέδιο του Θεού. Φιλοδοξούμε να περιμένουμε με υπομονή και προετοιμαζόμαστε γι' αυτό. Αυτός είναι ο ορισμός της ελπίδας. Η χριστιανική πίστη είναι θεμελιακά προσανατολισμένη προς τον μέλλον. Το είπα και πριν δύο εβδομάδες στην Ουάσιγκτον, επειδή αποτελεί μια ανησυχία για μένα όταν κοιτάζω τον χριστιανικό κόσμο. Αντιλαμβανόμαστε λοιπόν ότι μερικές φορές η πίστη εξακολουθεί να υπάρχει, αλλά έχει εξαφανιστεί η ελπίδα για το μέλλον, για την αιώνια ζωή, για εμάς στην πρώτη ανάσταση και κατόπιν πολύ αργότερα για τη σωτηρία μέσα στη νέα Δημιουργία για όλους εκείνους που θα έχουν αποδεχθεί τον Χριστό ως τον Κύριό τους.

Για τους χριστιανούς, ο μεγάλος κίνδυνος είναι ότι η χριστιανική πίστη δεν είναι πλέον, παρά ένα ζήτημα ηθικής: μια διδασκαλία που μεταφέρει τις ηθικές αξίες για να διαχειρίζεται λίγο καλύτερα η ζωή των ανθρώπων μεταξύ τους: ηθικές αξίες που σίγουρα είναι καλές, αλλά θα μπορούσαν επίσης πολύ καλά, να αντικατασταθούν από άλλες.

Όταν η πίστη δεν συνδέεται με το μέλλον, γίνεται μια παράδοση ή μια ηθική, αλλά δεν φέρνει τη σωτηρία.

Η πίστη μας είναι προσανατολισμένη προς το μέλλον. Περιμένουμε από τον Θεό να εκπληρώσει την υπόσχεσή του. Προσμένουμε τη σωτηρία που θα μας χορηγήσει. Τέλος περιμένουμε τη νέα Δημιουργία. Όλοι εκείνοι που θα έχουν αποδεχθεί τον Χριστό ως τον Κύριό τους, θα βρουν τότε τη σωτηρία.

Η ελπίδα μας συνίσταται στο να ξέρουμε πως θα έλθει η σωτηρία. Ο Κύριος Ιησούς είπε ότι η βασιλεία του ήταν ήδη μαζί μας (Λουκάς 17:21): έχουμε ήδη μια πρόγευσή της. Ο Παύλος λέει εδώ: «Τώρα βλέπουμε σαν μέσα από ένα θαμπό κάτοπτρο, με τρόπο αινιγματώδη, τότε όμως θα βλέπουμε πρόσωπο προς πρόσωπο» (Α' Κορινθίους 13:12). Ήδη έχουμε μια ιδέα της δόξας, της τελειότητας, ωστόσο, όλα είναι ακόμα πολύ σκοτεινά. Γνωρίζουμε όμως ότι όλα αυτά πρόκειται να έλθουν, αλλά εξακολουθούν ακόμη να εξελίσσονται. Το νέο δημιούργημα υπάρχει ήδη, αλλά εξακολουθεί να εξελίσσεται. Η Εκκλησία ήδη υπάρχει, αλλά δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί και εξακολουθεί να εξελίσσεται. Η σωτηρία που θέλει ο Θεός να χορηγήσει σε όλους τους ανθρώπους υπάρχει ήδη, αλλά εξακολουθεί να εξελίσσεται. Δεν μπορούμε ακόμη να τα δούμε καλά, αλλά θα έλθουν επειδή το υποσχέθηκε ο Θεός. Ο Θεός είναι αυτός στον οποίο πιστέψαμε. Θα έλθει και προετοιμαζόμαστε για την επιστροφή του. Αυτή είναι η ελπίδα μας. Υπάρχει ήδη κάτι που μπορούμε να διακρίνουμε, αλλά όλα εξελίσσονται επειδή είναι ακόμη ατελή.

Η Εκκλησία δεν είναι τέλεια, οι αδελφοί υπηρεσίας δεν είναι τέλειοι, οι πιστοί δεν είναι τέλειοι, η σωτηρία δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, η ειρήνη δεν είναι ακόμη τέλεια... Όλα εξακολουθούν να εξελίσσονται. Έχουμε την βεβαιότητα ότι όλα θα γίνουν και προετοιμαζόμαστε γι' αυτά. Η ελπίδα αυτή μας βοηθά να παραμένουμε ακλόνητοι, ακόμη και όταν αντιμετωπίζουμε τον πειρασμό, ακόμη και αν δοκιμαζόμαστε. Εμμένουμε στην ελπίδα, Αξίζει τον κόπο να παραμένουμε πιστοί. Η βασιλεία του Θεού θα έλθει, θα εισέλθουμε σε αυτήν και θα είμαστε αιώνια ευλογημένοι και ευτυχισμένοι. Περιμένε, αξίζει τον κόπο να παραμένουμε πιστοί.

Εδώ κι εκεί επέρχεται ο θάνατος και τότε μας λένε: τώρα είναι νεκρός, τι θα ακολουθήσει; Η ελπίδα πάει πέρα από τον θάνατο, πηγαίνει πολύ πιο μακριά. Ακόμη και αν επέλθει ο θάνατος, τίποτα δεν αλλάζει στην ελπίδα μας! Ο Θεός μας υποσχέθηκε: Αυτό που άρχισα, θα το ολοκληρώσω. Από τη στιγμή που είσαι σύμφωνος, θα σε οδηγήσω στην βασιλεία μου. Αυτή η ελπίδα ζει μέσα μας. Γι' αυτό και δεν εγκαταλείπουμε. Και αν πέφτουμε εκατό πενήντα φορές, σηκώνόμαστε εκατό πενήντα φορές. Συνεχίζουμε.

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ θέτει σε ημερία τον Απόστολο Περιφέρειας Μάρκου Φελμπάουμ (φωτογραφία αριστερά) σε ημερία που του αξίζει και τοποθετεί τον Γιούργκ Ζμπίντεν (φωτογραφία δεξιά) ως νέο Απόστολο Περιφέρειας.

Επειδή έχουμε αυτή την ελπίδα, καθαριζόμαστε, συνεχίζουμε να πολεμάμε την αμαρτία, προσπαθούμε να την υπερνικήσουμε, συνεχίζουμε να αναπτυσσόμαστε μέσα στη νέα ζωή. Δεν εγκαταλείπουμε την ελπίδα.

Κοιτάζουμε τον κόσμο και βλέπουμε τις δυσκολίες, την αδικία, την τρομερή μοίρα πολλών ανθρώπων. Βλέπουμε επίσης ανθρώπους που έχουν απομακρυνθεί από τον Θεό, που είναι πολύ μακριά από αυτόν. Θα μπορούσαμε τότε να χάσουμε το θάρρος μας. Και θα μπορούσε κάποιος να πει: Τι κάνει λοιπόν ο Θεός σας; Ο Θεός εργάζεται διαμέσου του Αγίου Πνεύματος, εργάζεται στο σχέδιό του για την λύτρωση, για τη σωτηρία όλων των ανθρώπων. Ο Θεός συνεχίζει να ενεργεί μέχρι το τέλος.

Αξίζει τον κόπο να συνεχίσουμε να υπηρετούμε τον Κύριο και να συνεχίσουμε να θυσιαζόμαστε για το Έργο του, να συμμετέχουμε ενεργά, επειδή το σχέδιο προοδεύει και κανείς δεν μπορεί να το συγκρατήσει. Αυτή είναι η ελπίδα μας. Ξέρουμε ότι όλα αυτά θα έλθουν, τα περιμένουμε. Φιλοδοξούμε και προετοιμαζόμαστε γι' αυτά. Επιμένουμε στην υπομονή και αγωνιζόμαστε ενάντια στην αμαρτία, επειδή γνωρίζουμε το τέλος της ιστορίας.

Ένα τελευταίο σημείο ακόμη. Ο Παύλος αρχικά αναφέρει την πίστη, κατόπιν την ελπίδα και μόνο στο τέλος την αγάπη. Είναι λίγο περίεργο. Τις περισσότερες φορές γίνεται το αντίθετο, αλλά εκεί υπάρχει ένας σοβαρός λόγος, επειδή αν η πίστη είναι στη θέση της, αν η ελπίδα είναι παρούσα, τότε η αγάπη θα μεγαλώνει. Η πίστη μας λέει: ο Θεός σε αγαπά, ο Θεός αγαπά τους ανθρώπους. Μας κάνει να βιώνουμε την εμπειρία της αγάπης αυτής. Η ελπίδα μας δείχνει όλα όσα ο Θεός θα μας δώσει. Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η αγάπη μας για τον Θεό. Επειδή ο Θεός μας αγαπά πολύ, με τη σειρά μας

τον αγαπάμε κι εμείς. Η αγάπη αυτή είναι αποτέλεσμα πίστης. Χωρίς πίστη δεν θα ήταν δυνατή η αγάπη αυτή. Πιστεύουμε ότι ο Θεός είναι αγάπη. Ακόμη και αν δεν τον βλέπουμε, εάν δεν τον κατάλαβαίνουμε, αν δεν μπορούμε να τον φανταστούμε, πιστεύουμε σε αυτόν και η αγάπη μας προέρχεται απ' αυτόν.

Ο Παύλος λέει ότι η πίστη ενεργείται με αγάπη (Γαλάτες 5:6). Όπως μια πίστη δεν είναι τίποτα χωρίς την ελπίδα, μια πίστη χωρίς αγάπη είναι μια νεκρή πίστη. Η αγάπη είναι το κριτήριο για να μετρηθεί η πίστη. Όπου υπάρχει πίστη, υπάρχει επίσης αγάπη, η αγάπη του Θεού. Με ποιο τρόπο εκφράζεται η αγάπη αυτή;

Ο ίδιος ο Κύριος είπε: «Εκείνος που έχει τις εντολές μου και τις τηρεί, εκείνος είναι που με αγαπάει.» (Ιωάννης 14:21). Εκείνος που τον αγαπάει, τον υπακούει. Πολλοί άνθρωποι, ακόμη και πολλοί χριστιανοί έχουν μια άλλη αντίληψη της αγάπης. Τίποτα δεν μπορεί ν' αλλάξει σ' αυτό, είναι ένας λόγος του Ιησού Χριστού. Είναι ο Ιησούς που το καθόρισε. Μέτρο της πίστης είναι η αγάπη. Εκείνος που με αγαπάει, υπακούει στις Εντολές μου. Έχουμε πάντα την ειλικρινή επιθυμία να ζούμε σύμφωνα με τις Εντολές, έχουμε την ειλικρινή επιθυμία να συμμορφωνόμαστε με το νόμο του Θεού και να οργανώνουμε ανάλογα τη ζωή μας;

Όταν ξέρουμε ότι όλα εξαρτώνται από την πίστη, ότι ο Θεός μετρά την πίστη σύμφωνα με την αγάπη και ότι καθορίζει την αγάπη σύμφωνα με την υπακοή στην πίστη, τότε η αγάπη δεν είναι πλέον τόσο άνετη.

Η εντολή που έδωσε ο Ιησούς είναι η εντολή της αγάπης για τον πλησίον. Ο Θεός μας υποσχέθηκε την κοινωνία μαζί του. Αν έχουμε αυτή την ελπίδα, φιλοδοξούμε και προετοιμαζόμαστε γι' αυτή την κοινωνία με τον Θεό.

Ενεργούμε με τέτοιο τρόπο ώστε, ήδη από σήμερα, να είμαστε ένα μαζί του, για να γίνουν οι σκέψεις και το πνεύμα του, δικές μας σκέψεις και δικό μας πνεύμα. Ποιο είναι το Πνεύμα του Ιησού; Αγαπά τον πλησίον μου όπως με αγαπά. Προσπαθούμε να μεγαλώνουμε μέσα στο πνεύμα του Ιησού. Ο Ιησούς Χριστός είναι Θεός, ο Θεός είναι αγάπη, αγαπά τον πλησίον μου και αυτή η αγάπη με συνδέει μαζί του. Μεγαλώνω στην αγάπη, επειδή έχω αυτή την ελπίδα, περιμένω την κοινωνία, προετοιμάζομαι για την κοινωνία με τον Θεό, που είναι αγάπη, γι' αυτό κι εγώ οφείλω να είμαι επίσης αγάπη. Γι' αυτό και η αγάπη είναι άπειρα σημαντική. Επομένως: η πίστη είναι καθοριστική για τη σωτηρία, αποκαλύπτεται μέσα στην ελπίδα και μετριέται με μέτρο την αγάπη.

Καταλήγω στο συμπέρασμα. Ο Παύλος λέει ότι τώρα πλέον παραμένει η πίστη, η ελπίδα και η αγάπη. Αυτές είναι οι βασικές αρχές, αλλά μεγαλύτερη απ' όλες είναι η αγάπη. Ο Παύλος δεν λέει ότι η αγάπη είναι η πιο σημαντική, αλλά η μεγαλύτερη. Ο ίδιος εξηγεί το γιατί η πίστη παύει να υφίσταται την μια μέρα ή την άλλη. Όταν συμπληρωθεί ο χρόνος της πίστης, θα φτάσουμε στην περισυλλογή, τότε θα δούμε αυτό που πιστέψαμε. Τότε και η πίστη θα πάψει να υφίσταται.

Ήδη από σήμερα, μπορούμε κάποιες φορές να βιώνουμε την εμπειρία της πίστης. Η εμπειρία αυτή μας ενισχύει στην πίστη μας. Όταν θα είμαστε κοντά στον Θεό, δεν θα χρειάζεται πλέον η πίστη, τότε όλα θα είναι ξεκάθαρα.

Η ελπίδα: περιμένουμε κάτι. Εδώ επίσης έχουμε μια μικρή πρόγευση στην Αγία Κοινωνία, στην κοινωνία με τον Κύριο. Είναι όμορφο να βιώνουμε την εμπειρία, πως θα μπορούσε να είναι η κοινωνία με τον Θεό, μα αυτό δεν είναι παρά μια πρόγευση. Μια μέρα, ο Θεός θα εκπληρώσει την υπόσχεσή του, τότε δεν θα χρειαζόμαστε πλέον την ελπίδα. Τότε θα ζούμε αυτή την πραγματικότητα.

Από τώρα κιόλας μπορούμε να βιώνουμε την αγάπη με διάφορους τρόπους, κάτι που ποτέ δεν θα πάψει να υπάρχει. Επομένως γιατί; Επιστρέφω στην αρχή. Θα γίνουμε τότε δεκτοί σε αυτή τη σχέση με τον Θεό, στην οποία θα μπορούμε να ζούμε· η σχέση αυτή είναι η αγάπη. Όταν θα έχουμε πετύχει, όταν θα έχουμε φτάσει στο στόχο, θα ζήσουμε στην αγάπη του Θεού, θα είμαστε σε αυτή τη στενή κοινωνία με τον Θεό, θα είμαστε κυριολεκτικά ένα μαζί του, θα είμαστε πολύ κοντά του και κανείς δεν θα μπορεί πλέον να μας χωρίσει απ' αυτόν. Αυτό είναι η αγάπη. Η αγάπη δεν θα πάψει, θα είναι τέλεια τότε, όταν θα ζούμε σε κοινωνία με τον Θεό.

Τι είναι η αγάπη του πλησίον; Ούτε κι αυτή θα πάψει να υφίσταται, θα γίνει επίσης τέλεια όταν θα είμαστε στην αίθουσα των γάμων και αργότερα, στη

νέα Δημιουργία. Οι άνθρωποι θα ζουν σε νέες καταστάσεις, θα είναι τότε πλήρεις από την αγάπη του Θεού. Σε αυτή τη στενή σχέση με τον Θεό, η σχέση μεταξύ των ανθρώπων θα είναι επίσης τελείως διαφορετική. Όλα όσα έχουν προέλθει από την αμαρτία θα έχουν εξαφανιστεί, όλα όσα είναι ανθρώπινα θα έχουν χαθεί, ο άνθρωπος θα είναι τελείως προσανατολισμένος προς τον Θεό, ο Θεός θα είναι μέσα σε όλα τα πράγματα, η σχέση μεταξύ των ανθρώπων θα είναι μια θεία σχέση και επειδή θα βασίζεται στον Θεό, θα είναι πλήρης από την αγάπη του Θεού. Στόχος όλων αυτών είναι η αιώνια αγάπη, για να μπορούμε να ζούμε στην κοινωνία με τον Θεό και η σχέση μεταξύ των ανθρώπων θα είναι ένα αντίγραφο της σχέσης της Αγίας Τριάδας. Πλέον η σχέση μεταξύ όλων των ανθρώπων θα βασίζεται αποκλειστικά στην αγάπη. Αυτό είναι το μέλλον μας.

Αυτές είναι μερικές σκέψεις που είναι σχετικές με αυτούς τους κεντρικούς όρους: την πίστη, την αγάπη, την ελπίδα. Καλό θα είναι για εμάς αν μας εμπνέουν και αν ασχολούμαστε λιγάκι με αυτούς. Ποια είναι λοιπόν η πίστη μου; Σε τι πιστεύω; Με την πάροδο του χρόνου, συγκεντρώνεται τόση σκόνη που εναποτίθεται, έτσι που μερικές φορές η πίστη συγχέεται με κάτι άλλο, με την παράδοση ή οτιδήποτε άλλο. Ας φτάσουμε στο βάθος των πραγμάτων. Τι πιστεύουμε, σε τι λοιπόν πιστεύουμε; Από την πίστη προκύπτουν η ελπίδα και η αγάπη. Χωρίς την ελπίδα, η πίστη μας θα ήταν νεκρή. Η πίστη μετριέται με το μέτρο της αγάπης.

Στόχος μας είναι να γίνουμε δεκτοί στην αιωνιότητα μέσα στην αγάπη του Θεού. Αυτή είναι η επιθυμία μας, αυτή είναι η ευχή μας, αυτός είναι ο στόχος μας. Αμήν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Η πίστη, η ελπίδα και η αγάπη είναι αναπόσπαστες και απαραίτητες για τη σωτηρία με τον ίδιο τρόπο. Πιστεύουμε ότι ο Θεός είναι αγάπη και του δείχνουμε την εμπιστοσύνη μας. Η πίστη αυτή γεννά την ελπίδα και την αγάπη. Περιμένουμε με υπομονή την λύτρωση και ενεργά προετοιμαζόμαστε γι' αυτήν. Απαντάμε στην αγάπη του Θεού υπακούοντας στις Εντολές του και αγαπώντας σύμφωνα με το παράδειγμα του Ιησού

Η υπόσχεση της θείας κληρονομιάς

«Δίνουμε στον πλησίον μας μια πρόγευση της βασιλείας του Θεού»: αυτό είναι το μήνυμα που απευθύνθηκε, κατά την Πεντηκοστή του 2018, από τον Πρωταπόστολο προς τους πιστούς της Νεοαποστολικής Εκκλησίας σε ολόκληρο τον κόσμο. Τι θέλει να πει με αυτό;

Photo : Alisane Ferguson/Alex Ferguson

Δεν είναι μόνον επειδή είναι τα γενέθλια της Εκκλησίας που η Πεντηκοστή είναι μια σημαντική εορτή, είπε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ στις 20 Μαΐου 2018 στην Ουάσιγκτον (Η.Π.Α.). Είναι κάτι περισσότερο από αυτό: η Πεντηκοστή επισημαίνει την πιστότητα του Θεού, επειδή εκπληρώνει τις υποσχέσεις του. Την ενσάρκωσή του στον Ιησού Χριστό, τον θάνατό του, την Ανάστασή του και την Ανάληψή του, καθώς και την αποστολή του Αγίου Πνεύματος: όλα αυτά τα πράγματα που πριν ήταν αδιανόητα, παραμένουν ακόμη ανεξήγητα: «Δεν μπορούμε να τα διακρίνουμε και να τα κατανοήσουμε, παρά μόνο διαμέσου της πίστης!»

Το ίδιο ισχύει και για την υπόσχεση που δόθηκε στους πιστούς του σήμερα. Η επιστροφή του Χριστού θα εκπληρωθεί με ένα τρόπο που δεν μπορούμε, ούτε να εξηγήσουμε, ούτε και να φανταστούμε, «αλλά ξέρουμε ένα πράγμα: θα πραγματοποιηθεί, ο Ιησούς θα επιστρέψει ξανά!», επέμεινε ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας. Και εκεί βρίσκεται η χαρά που

μας προσφέρει η Πεντηκοστή: Ο Θεός εκπληρώνει τις υποσχέσεις του, επειδή ο Θεός μας είναι ένας πιστός Θεός».

Το σημάδι της ιδιαίτερης σχέσης μας

Βασιζόμενος στον λόγο από Εφεσίους 1:13-14, ο Πρωταπόστολος είπε ακόμη: «Κατά την Αγία Σφραγίση λάβαμε το Άγιο Πνεύμα. Η εικόνα της σφραγίδας δείχνει ότι ανήκουμε στον Θεό. Έχουμε μια ιδιαίτερη σχέση μαζί του, μια σχέση που την αποκαλούμε «θεία υιοθεσία».

Αυτό συμπεριλαμβάνει μια διπλή υπόσχεση: «Από την μία πλευρά ο Θεός σε αγαπά, επειδή είσαι δικό του παιδί· όσα και να κάνεις και ακόμη και αν όλα είναι λάθος, αυτό δεν αλλάζει τίποτα για τον Θεό: Εάν επιστρέφεις στον Θεό, θα σε δέχεται πάντα ως παιδί του. Και από την άλλη πλευρά, το Πνεύμα που ανέστησε τον Ιησού Χριστό, μπορεί να σε αναστήσει και εσύ να ζήσεις τη δική σου ανάσταση!»

L'apôtre-patriarche Jean-Luc Schneider avec tous les apôtres de district et leurs adjoints en activité à l'issue du service divin à Washington

Η εγγύηση της σωτηρίας

Με την Αγία Σφράγιση, ο Θεός επιβεβαιώνει το θέλημά του να σώσει την ανθρωπότητα, εξήγησε ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας: «Καμία εξουσία, καμία δύναμη δεν είναι σε θέση να καθυστερήσει την εκπλήρωση του θεϊκού σχεδίου σωτηρίας. Καμιά από τις αδυναμίες σου δεν μπορεί να σε εμποδίσει να σωθείς: Μη χάνεις το θάρρος σου, ανανέωνε πάντα τις προσπάθειές σου, μπορείς να επιτύχεις!»

«Ο Θεός μας δίνει όλα όσα χρειαζόμαστε για να εισέλθουμε στην βασιλεία του. Ποτέ δεν θα επιτρέψει οτιδήποτε θα μπορούσε να αποτρέψει την προσωπική σωτηρία, αλλά η εγγύηση αυτή ισχύει μόνο με την προϋπόθεση ότι η επιστροφή του Χριστού είναι η πρώτη από τις προτεραιότητες σου!».

Η πρόγευση της αιώνιας ευδαιμονίας

Διαμέσου της Δωρεάς του Αγίου Πνεύματος, ο Θεός κάνει τον άνθρωπο κληρονόμο της αιώνιας ζωής. Πέρα από αυτή την υπόσχεση, ο πιστός λαμβάνει από τώρα κιόλας ένα εχέγγυο, δηλαδή μια «προκαταβολή» ή ακόμη μια «πρόγευση», εξήγησε ο Πρωταπόστολος.

Είναι μόνο μέσα στην αιώνια δόξα που οι άνθρωποι θα δουν τον Θεό όπως είναι, «αλλά μπορούμε από τώρα κιόλας να έχουμε μια ιδέα με αρκετή ακρίβεια: μπορούμε όλο και περισσότερο, όλο και καλύτερα να διακρίνουμε την παρουσία του και να αναγνωρίζουμε ότι είναι πραγματικά αγάπη, ότι είναι παντοδύναμος και ότι είναι «χάρη».

Η αιώνια ειρήνη εξακολουθεί να ανήκει στο μέλλον, αλλά, «αν αφήνουμε το Άγιο Πνεύμα να ενεργεί μέσα μας, αν του επιτρέπουμε να διαμορφώνει τις σκέψεις μας, τις επιθυμίες και την ίδια μας την ύπαρξη, τότε

θα είναι πάντα σύμφωνες με το θέλημα και την φύση του Θεού. Έτσι βιώνουμε από τώρα την εμπειρία της ειρήνης του Θεού».

Μια ομάδα δεσμευμένη για τον Θεό και μαζί με τον Θεό

«Ο Θεός είναι τα πάντα σε όλα»: υπάρχει επίσης μια πρόγευση αυτής της πραγματικότητας: «Εάν το Άγιο Πνεύμα μας διαμορφώνει, θα είμαστε ικανοί να νικήσουμε την απληστία και τον εγωισμό. Ξέρουμε ότι ακόμη και οι ανθρώπινες διαφορές μας δεν θα μπορούσαν να εμποδίσουν την ενότητά μας με τον Χριστό: έχουμε ανάγκη τις διαφορές μας, επειδή θέλουμε να δια-

μορφώσουμε μια ομάδα που αγωνίζεται για τον Θεό, μαζί με τον Θεό».

«Τέλος, η αγία σφράγιση υποδηλώνει ότι είμαστε μάρτυρες του Χριστού: Δείχνουμε ότι το Ευαγγέλιο είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια μέθοδος για επιτυχή διαβίωση ή από μια συλλογή τυποποιημένων ηθικών αξιών, επειδή η χριστιανική πίστη είναι θεμελιωμένη επάνω σε μια υπόσχεση: Υπάρχει ένα μέλλον σ' αυτήν!»

«Εναπόκειται σε μας να κάνουμε έτσι που ο πλησίον μας να μπορεί να βιώσει την εμπειρία ότι ο Θεός είναι αγάπη και χάρη και ότι είναι υπομονετικός, είτε ως συμπέρασμα ο Πρωταπόστολος. Το κάλεσμα που σας απευθύνω αυτή την εορτή της Πεντηκοστής είναι το εξής: Δίνουμε στον πλησίον μας μια πρόγευση της βασιλείας του Θεού!»

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Εφεσίους 1 : 13-14 :

«Στον οποίο [Ιησού Χριστό] κι εσείς ελπίζατε, όταν ακούσατε τον λόγο τής αλήθειας, το ευαγγέλιο της σωτηρίας σας· στον οποίο και, καθώς πιστέψατε, σφραγιστήκατε με το Άγιο Πνεύμα τής υπόσχεσης· που είναι ο αρραβώνας τής κληρονομιάς μας, μέχρι την απολύτρωση του λαού του που αποκτήθηκε, σε έπαινο τής δόξας του. »

Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος είναι: μια υπόσχεση – ο Θεός φροντίζει για τη σωτηρία μας, μια υπόσχεση τέλει κοινωνίας με τον Θεό και μια προτροπή να υπηρετούμε τον Χριστό.

Φωτογραφία: Ν.Ε. Ινδία

Δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι άλλο παρά να αγαπάμε

Υπάρχουν πολλές καλές αιτίες για να αγνοήσουμε, να περιφρονήσουμε, ή ακόμη και να μισήσουμε τους συγχρόνους μας. Παρ' όλα αυτά: «Εμμένετε στην αγάπη. Μην εγκαταλείπετε», προτρέπει ο Πρωταπόστολος. Επειδή: «Πιστεύουμε στη νίκη της αγάπης. Αυτή είναι η δική μας πεποίθηση».

Οι χριστιανοί στην Μικρά Ασία κατά τον πρώτο αιώνα: καταδιώκονταν από τις αρχές επειδή αρνούσαν να προσκυνήσουν ως Θεό τον Ρωμαίο αυτοκράτορα. Ένας από αυτούς έπρεπε να πάει στην εξορία, όπου έλαβε ένα θεϊκό μήνυμα, το οποίο απευθυνόταν στις Εκκλησίες. Αυτό έλεγε: Σε ξέρω και γνωρίζω τα έργα σου, αλλά έχω ορισμένα πράγματα εναντίον σου.

Είναι έτσι που ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ περιέγραψε το πλαίσιο του λόγου από την Αγία Γραφή, που χρησιμοποίησε ως βάση για το κήρυγμά του στις 12 Νοεμβρίου 2017 στην Τζαϊπούρ (Ινδία).

Στην βασιλεία του Θεού

«Το πρώτο σημαντικό σημείο είναι το ακόλουθο: Αποτελούμε μέρος της βασιλείας του Θεού». Τελικά, διαμέσου του Ιησού Χριστού, οι άνθρωποι μπόρεσαν να βιώσουν την εμπειρία της παρουσίας του Θεού, της αγάπης του και της χάρης του επί της γης. «Σήμερα, διαμέσου του Αγίου Πνεύματος, βιώνουμε την εμπειρία της παρουσίας του Θεού, της αγάπης του και της χάρης του».

Δεύτερο σημείο: Η βασιλεία του Θεού είναι παρούσα. «Χάρη στον Υιό του Θεού, ανεγέρθηκε επάνω στη γη. Ο Χριστός υπερνίκησε το κακό και τον θάνα-

το». – «Επωφελούμαστε σήμερα από αυτή τη νίκη. Διαμέσου του Ιησού και με την βοήθειά του, μπορούμε να ξεπεράσουμε το κακό. Θα πρέπει επίσης να είναι ο βασιλιάς μέσα στις καρδιές μας».

Και τρίτο σημείο: «Προσμένουμε την μέλλουσα βασιλεία του Θεού. Εκεί, δεν θα υπάρχει πλέον χώρος για το κακό, τον πόνο, ούτε και για τον θάνατο. Περιμένουμε τον ερχομό του Χριστού, ο οποίος θα μας οδηγήσει στην βασιλεία του».

Μέσα στη δοκιμασία

Οι πρώτοι χριστιανοί υπέστησαν διώξεις. «Και εμείς επίσης ζούμε σε μια εποχή δοκιμασίας», εξήγησε ο Πρόεδρος της Εκκλησίας:

«Για πολλούς ανθρώπους, το χρήμα και τα αγαθά είναι θεοί, που τους υπηρετούν. Τα πάντα στρέφονται γύρω από την επιτυχία, τα χρήματα και την ευημερία. Βέβαια, θα θέλαμε να ζούμε καλύτερα, αλλά όχι με κάθε κόστος. Δεν κάνουμε το χρήμα είδωλό μας. Ο Θεός μας είναι ο Ιησούς Χριστός. Η σωτηρία της ψυχής είναι μια προτεραιότητα για μας». Με τη στάση αυτή, μερικές φορές βρισκόμαστε απομονωμένοι από τους κόλπους της κοινωνίας, ζούμε σε μια κάποια εξορία.

«Ο πειρασμός των πρώτων χριστιανών ήταν ότι η επιστροφή του Χριστού που πρόσμεναν, δεν πραγματοποιήθηκε», πρόσθεσε. «Είναι δοκιμασία για εμάς όταν δεν εισακούονται τα αιτήματα και οι επιθυμίες μας. Σε ότι μας αφορά, πρόκειται για την εγκατάλειψη των ιδεών μας που δυσαρεστούν τον Θεό».

Μέσα στην αγάπη

Σήμερα, όπως και στο παρελθόν, μας απειλούν οι ίδιοι κίνδυνοι, δήλωσε ο Πρωταπόστολος επικαλούμενος τις προειδοποιήσεις που δόθηκαν στις Εκκλησίες της Μικράς Ασίας:

Επειδή είσαι χλιαρός: «Είμαι χλιαρός σημαίνει κάνω συμβιβασμούς». Σύμφωνα με το σύνθημα: «Πρέπει να βλέπουμε αυτό που είναι δυνατόν, δεν μπορούμε πάντα να υπακούμε στις εντολές. Είναι τόσο σοβαρό αν κάποια φορά ψευδομάστε και δεν είμαστε απόλυτα ειλικρινείς;» Ωστόσο: «ο Ιησούς φρόντισε να ειπωθεί στις Εκκλησίες: Προσέχετε, παραμονεύει ένας μεγάλος κίνδυνος!» Ξέρω τι περνάς για να είσαι ζωντανός και είσαι νεκρός: Μια πίστη χωρίς έργα δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια θρησκεία που γεννιέται από την παράδοση και «μια θρησκεία που γεννιέται από την παράδοση δεν είναι μια ζωντανή πίστη».

[Αυτό που έχω εναντίον σου], είναι ότι εγκατέλειψες την πρώτη σου αγάπη: «Επειδή οι άνθρωποι δεν είναι ευγενείς μαζί σου, επειδή είναι εναντίον σου, έπαυες να αγαπάς τον πλησίον σου. Στην καλύτερη περίπτωση είναι αδιάφορος με τον πλησίον σου, στην χειρότερη τον μισείς. Αυτό είναι μεγάλος κίνδυνος!»

Τι μπορεί να μας προστατέψει από αυτούς τους κινδύνους; «Κάνετε πράξη το καλό για τον πλησίον σας και να σέβεστε τις Εντολές. Εμμένετε στην αγάπη», είναι το κάλεσμα του Πρωταποστόλου Σνάιντερ: «Υπάρχουν πολλές καλές αιτίες για να μην αγαπάμε τον άλλον. Ωστόσο, δεν μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά από το να αγαπάμε, επειδή η αγάπη του Θεού έχει διαχυθεί μέσα στις καρδιές μας, διαμέσου του Αγίου Πνεύματος. Πιστεύουμε στη νίκη της αγάπης. Αυτή είναι η πεποίθησή μας, αυτή είναι η πίστη μας».

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ χειροτονεί στο αποστολικό αξίωμα τους Devadas Basappa, Fred Charles Marihal και Prabhakar Beergi

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Αποκάλυψη 1 : 9 :

«Εγώ, ο Ιωάννης, που είμαι και αδελφός σας, και συγκοινωνός στη θλίψη και στη βασιλεία και στην υπομονή τού Ιησού Χριστού, ήμουν στο νησί, που λέγεται Πάτμος, εξαιτίας του λόγου τού Θεού, και εξαιτίας της μαρτυρίας του Ιησού Χριστού».

Περιμένουμε την βασιλεία του Θεού και ήδη από σήμερα ετοιμαζόμαστε γι' αυτήν. Δεν αφήνουμε τις διώξεις, τους πειρασμούς και τις μάχες να μας αποθαρρύνουν. Αποδεικνύουμε την επιμονή μας στην πίστη, τόσο μέσα στην αποστολή μας όσο και μέσα στην αγάπη επίσης.

Εκλεγμένοι (εκλεκτοί)· και μετά;

Εκλεγμένοι, καλεσμένοι, προορισμένοι: ορισμένοι ουσιαστικοί όροι από το Ευαγγέλιο περιλαμβάνουν και αποκλείουν. Πώς είναι αυτό δυνατόν, αν ο Θεός αγαπά όλους τους ανθρώπους; Ακολουθούν μερικές σκέψεις που προέρχονται από μια θεία λειτουργία του Πρωταπόστολου.

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ τέλεσε την πρώτη από τις τρεις θείες λειτουργίες του ταξιδιού του στην Αφρική, αρχές Φεβρουαρίου στο Καμερούν. Την Τετάρτη 28 Φεβρουαρίου 2018, συνάντησε τους αδελφούς και τις αδελφές στην Γιαουντέ.

Αναγνώριση της εκλογής

Οι εξηγήσεις της Αποκάλυψης αναφέρουν ότι ο Ιωάννης είδε την κοινωνία των εκλεκτών μαζί με τον Ιησού Χριστό μετά την επιστροφή του. Εκείνοι που θα συμμετάσχουν στην επιστροφή του Κυρίου θα αναγνωρίζονται από τρεις παράγοντες, δήλωσε ο διεθνής πρόεδρος της Εκκλησίας:

- Δεν έχουν αξία: Εκλεκτοί δεν είναι λόγω της αξίας τους ή των αποδόσεών τους, αλλά αποκλειστικά και μόνο από τον Θεό.
- Δεν είναι ένας μοναδικός λαός. Οι εκλεκτοί προέρχονται απ' όλους τους λαούς και απ' όλα τα έθνη.
- Είναι πολλοί, αλλά ο αριθμός τους είναι περιορισμένος. Οι εκλεκτοί είναι πολυάριθμοι, αλλά και αυτών ο αριθμός είναι περιορισμένος. Έτσι εξήγησε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ την εικόνα των 144 000.

Κατανόηση της εκλογής

Εκείνοι που θα συμμετάσχουν στην επιστροφή του Κυρίου είναι εκλεκτοί για τους ακόλουθους λόγους:

- Θα είναι οι πρώτοι καρποί: Θα είναι έτσι οι πρώτοι

άνθρωποι που θα «ενδυθούν το αναστάσιμο σώμα του Ιησού, μετά την Ανάστασή του»

- Θα αποτελούν τη Νυμφία του Χριστού: «Η εικόνα αυτή του γάμου, σημαίνει ότι θα είναι οι πρώτοι που θα συνδεθούν στενά με τον Ιησού· θα κατοικούν μαζί του και θα μοιράζονται τα πάντα μαζί του».
- Θα υπηρετούν και θα βασιλεύουν μαζί με τον Ιησού: Δεν θα βασιλεύουν επάνω στους ανθρώπους, δεν θα τους διατάζουν, αλλά θα βάλουν όλες τους τις δυνάμεις «στην υπηρεσία σωτηρίας των ανθρώπων».

Ορίζοντας την εκλογή

- Οι εκλεκτοί φέρουν το όνομα του Θεού. Ανήκουν στον Θεό: «Ο Ιησούς μας εξαγόρασε με τη θυσία του. Ο διάβολος δεν έχει πλέον δικαιώματα επάνω μας». Και οι εκλεγμένοι απαντούν στο κάλεσμά του: «Έγινες ένα παιδί του Θεού επειδή ο Ιησούς σε επέλεξε προσωπικά και σε εξαγόρασε». Και λαμβάνουν τη Δωρεά του Αγίου Πνεύματος: «Είναι προφανές ότι η σφραγίδα αυτή είναι επίσης το σύμβολο της αναγέννησης με νερό και Πνεύμα, μου λάβαμε με το βάπτισμα του νερού και του Πνεύματος».

- Αποφεύγουν την ειδωλολατρία. Επειδή τα είδωλα απομακρύνουν από τον Θεό: «Εάν η εκπαίδευση, το χρήμα και η επιτυχία γίνονται πιο σημαντικά από τον Ιησού Χριστό για εσάς, έχετε επιλέξει ένα είδωλο». Μεταξύ των ειδώλων υπολογίζονται

Κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάντεντ χειροτόνησε στο αποστολικό αξίωμα τους: Ιγνάτιο Τσε Ντσι (3ο από δεξιά) για το Καμερούν, Μπράιμα Σάφα, (2ο από δεξιά) για τη Σιέρρα Λεόνε και Έρνεστ Ονυεμπότσι Ονβούκβε (1^ο από δεξιά) για τη Νιγηρία.

επίσης η μαγεία και ο πνευματισμός: «Δεν εμπιστευόμαστε πλέον τον Ιησού και αναζητούμε την βοήθεια αλλού». Και οι κήρυκες μπορούν επίσης να αποτελέσουν κίνδυνο για την πίστη: «Και αυτό επίσης είναι ειδωλολατρία όταν οι άνθρωποι γίνονται πιο σημαντικοί από τον Ιησού Χριστό».

- Ακολουθούν τον Ιησού στην μίμηση. Μίμηση σημαίνει να θέλουμε να είμαστε σε κοινωνία με τον Ιησού Χριστό: «Στην θεία λειτουργία, στην προσευχή και τελείως ξεχωριστά στην τέλεση της Αγίας Κοινωνίας». Οι εκλεκτοί υπακούνε στον Ιησού Χριστό χωρίς όρους: «Επειδή τον αγαπάμε. Επειδή θέλουμε να είμαστε μαζί του». Και οι εκλεκτοί φέρνουν το μήνυμα της σωτηρίας στους ξένους και στους αμαρτωλούς: «Αγαπάμε τον ξένο, αγαπάμε τον αδύναμο».
- Είναι άμεμπτοι. Οι εκλεγμένοι αναγνωρίζουν τις αμαρτίες τους και μετανιώνουν γι' αυτές. Η συγχώρηση είναι δυνατή με την πίστη και την μετάνοια: «Ο Θεός μπόρεσε να τους πλύνει από τις αμαρτίες τους και έτσι έγιναν άψογοι».
- Ακολουθούν τους Αποστόλους. Οι εκλεκτοί λαμβάνουν τη σφραγίδα του Πνεύματος από του Αποστόλους: «Είναι το αποστολικό αξίωμα που έλαβε την αποστολή να προετοιμάσει τη Νυμφία για την επιστροφή του Ιησού».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Αποκάλυψη 14 : 1 :

«Και είδα, και ξάφνου ένα Αρνίο στεκόταν επάνω στο βουνό Σιών, και μαζί του 144.000, που είχαν το όνομά του και το όνομα του Πατέρα του γραμμένο επάνω στα μέτωπά τους».

Έχουμε εκλεγεί για να είμαστε οι πρώτοι καρποί του Αρνίου. Για να το επιτύχουμε, δινόμαστε εξ ολοκλήρου στον Θεό, απορρίπτουμε κάθε μορφή ειδωλολατρίας, υπηρετούμε σύμφωνα με το πρότυπο του Ιησού, φιλοδοξούμε να αποκτήσουμε την χάρη και ακολουθούμε τους Αποστόλους.

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΜΑΛΤΑ

(Σύμφωνα με τις Πράξεις των Αποστόλων 27 και 28)

Μαζί με άλλους κρατούμενος, ο Παύλος έπρεπε να μεταφερθεί με πλοίο στην Ρώμη. Οι άνεμοι ήταν πολύ θυελλώδεις. Όταν το πλοίο έφτασε στην Κρήτη, ο Παύλος προειδοποίησε τους ναυτικούς σχετικά με τη συνέχεια του ταξιδιού. Ο εκατόνταρχος ωστόσο, δεν άκουσε τον Παύλο.

Ο άνεμος μετατράπηκε σε βίαιη καταιγίδα. Το πλήρωμα μάταια προσπάθησε να σταθεροποιήσει το πλοίο. Την άλλη μέρα έριξε το φορτίο στην θάλασσα. Η καταιγίδα δεν ηρέμησε. Την επόμενη μέρα ακολούθησαν τα εργαλεία και όλα τα περιττά αντικείμενα για να ελαφρύνει το σκάφος.

Για πολλές μέρες δεν έβλεπαν πλέον τον ήλιο ή τα αστέρια. Μέσα σ' αυτή την τρομερή θύελλα, οι άνδρες έχασαν κάθε ελπίδα. Αλλά ο Θεός, με τη μεσολάβηση ενός αγγέλου, είπε στον Παύλο ότι τα 276 του πληρώματος θα επιβιώσουν στο σύνολό τους.

Πέρασαν δεκατέσσερις μέρες και νύχτες. Ήταν μεσάνυκτα. Οι ναύτες έριξαν το βυθόμετρο και διαπίστωσαν ότι η θάλασσα δεν ήταν πλέον πολύ βαθιά.

Φοβήθηκαν ότι θα προσέκρουαν σε υφάλους. Ορισμένοι ναύτες προσπάθησαν να εγκαταλείψουν το πλοίο με μια βάρκα. Ο Παύλος προειδοποίησε τους ναύτες του σκάφους: Έπρεπε να παραμείνουν όλοι στο πλοίο για να μπορέσουν να σωθούν. Λίγο πριν το ξημέρωμα, ο Παύλος τους παρότρυνε όλους να φάνε κάτι. Πήρε ψωμί, ευχαρίστησε τον Θεό, το μοίρασε και άρχισε να τρώει.

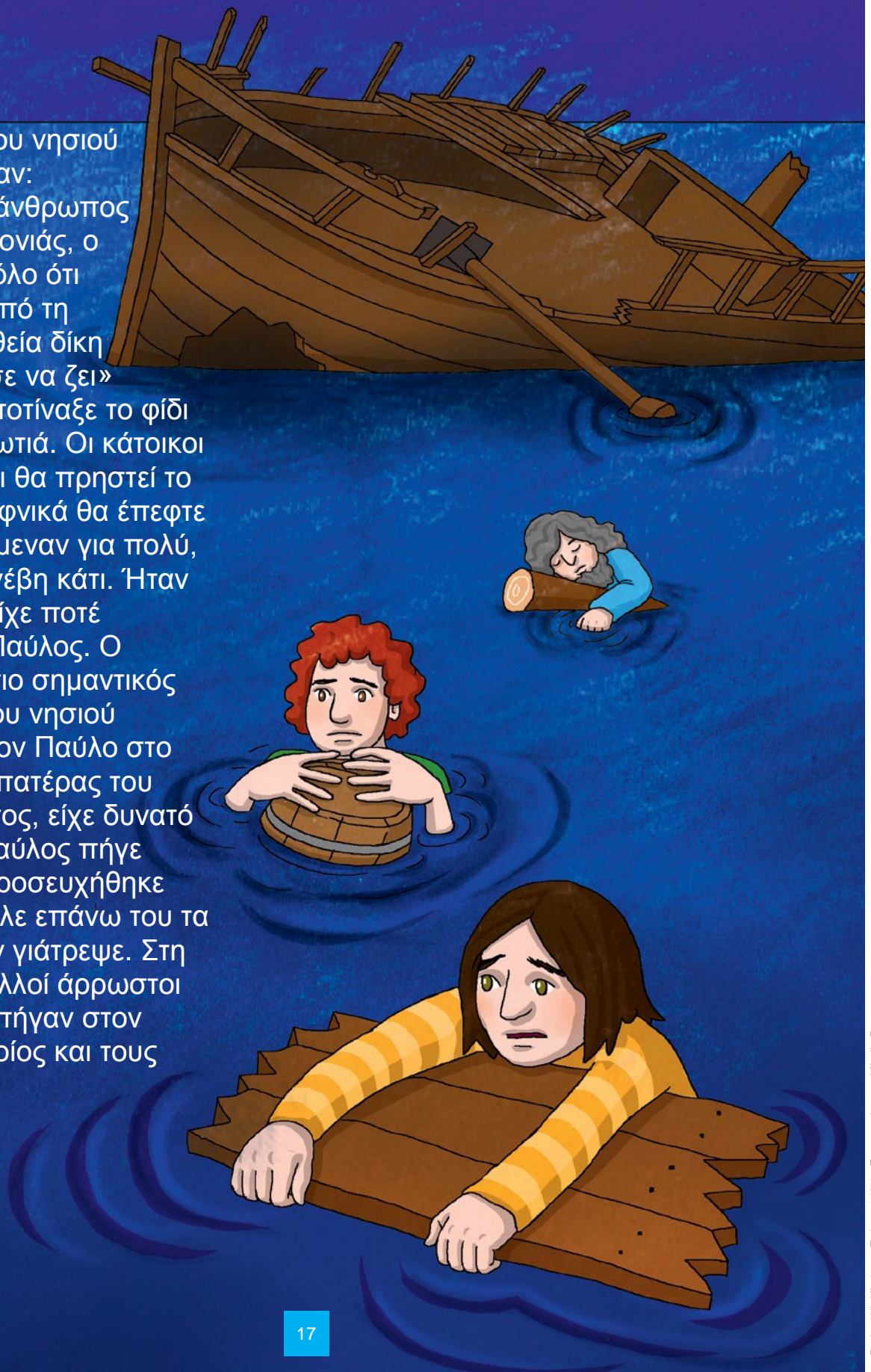
Όταν ξημέρωσε, το πλήρωμα προσπάθησε να σπρώξει το πλοίο στην παραλία, αλλά από την βία των κυμάτων σε μια γλώσσα άμμου, έσπασε η πρύμνη. Κάποιοι κολύμπησαν, άλλοι ανέβηκαν σε σανίδες ή σε κομμάτια από το κατεστραμμένο πλοίο. Οι 276 άνδρες του σκάφους έφτασαν στην ακτή σώοι και αβλαβείς. Σώθηκαν. Το νησί στο οποίο ναυάγησαν ήταν η Μάλτα. Οι κάτοικοί της μάζεψαν με καλοσύνη τους ναυαγούς. Καθώς έβρεχε και έκανε κρύο, άναψαν μια φωτιά γι' αυτούς.

Και ο Παύλος επίσης μάζεψε φρύγανα. Μόλις θέλησε να τα εναποθέσει στην φωτιά, μια οχιά πετάχτηκε απ' αυτά εξ αιτίας της θερμότητας και κόλλησε στο χέρι του. Θα ήταν μάταιη η διάσωση από την καταιγίδα;

Οι κάτοικοι του νησιού αναρωτήθηκαν:
«Σίγουρα, ο άνθρωπος αυτός είναι φονιάς, ο οποίος, παρόλο ότι διασώθηκε από τη θάλασσα, η θεία δίκη δεν τον άφησε να ζει»

Ο Παύλος αποτίναξε το φίδι μέσα στην φωτιά. Οι κάτοικοι περίμεναν ότι θα πρηστεί το χέρι του ή ξαφνικά θα έπεφτε νεκρός. Περίμεναν για πολύ, αλλά δεν συνέβη κάτι. Ήταν σαν να μην είχε ποτέ δαγκωθεί ο Παύλος. Ο Πόπλιος, ο πιο σημαντικός άνθρωπος του νησιού φιλοξένησε τον Παύλο στο σπίτι του. Ο πατέρας του ήταν άρρωστος, είχε δυνατό πυρετό. Ο Παύλος πήγε κοντά του. Προσευχήθηκε μαζί του, έβαλε επάνω του τα χέρια, και τον γιάτρεψε. Στη συνέχεια, πολλοί άρρωστοι από το νησί πήγαν στον Παύλο, ο οποίος και τους θεράπευσε.

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΝΤΑΜΙΑΝ ΣΤΗ ΝΤΟΧΑ (ΚΑΤΑΡ)

Καλώς ήλθατε στο Κατάρ! Ονομάζομαι **Νταμιάν** και είμαι 13 ετών. Με τους **γονείς** μου και τον **αδελφό** μου Ντιλόν (που είναι 15 ετών), κατοικούμε στη Ντόχα, την πρωτεύουσα της χώρας. Το Κατάρ βρίσκεται στη Μέση Ανατολή, θα το βρείτε σε μια χερσόνησο στα βορειοανατολικά της Σαουδικής Αραβίας.

Κατοικούμε εδώ και αυτή είναι η **είσοδος** του σπιτιού μας. Η γονείς μου είναι από την Νότια Αφρική και εγκαταστάθηκαν στο Κατάρ πριν επτά χρόνια, επειδή ο πατέρας μου βρήκε εδώ μια ενδιαφέρουσα εργασία. Είναι αναπληρωτής διευθυντής μιας εταιρίας διαχείρισης έργων αεροδρομίου και η μητέρα μου είναι καθηγήτρια μουσικής στο σχολείο μου. Στο Κατάρ ζουν πολλοί αλλοδαποί, μόνο ένας στους εννέα κατοίκους είναι ντόπιος. Οι περισσότεροι από τους αλλοδαπούς που έχουν εγκατασταθεί εδώ εργάζονται στην βιομηχανία πετρελαίου και φυσικού αερίου. Αυτοί οι φυσικοί πόροι έχουν καταστήσει την χώρα πλούσια.

Εδώ είναι μια φωτογραφία με τους **φίλους** μου, που λήφθηκε σε μια γιορτή γενεθλίων σε ένα εστιατόριο.

Ο πατέρας μου είναι ο καθηγητής της κοινότητας. Ψάλλει επίσης στην χορωδία και παίζει όργανο. Η μητέρα μου διευθύνει την χορωδία και παίζει όργανο και όμπσε στην ορχήστρα. Όπως βλέπετε στην φωτογραφία, στην οικογένειά μας είμαστε όλοι μουσικοί: παίζω **βιολοντσέλο**, και ο αδελφός μου επέλεξε το ηλεκτρονικό όργανο.

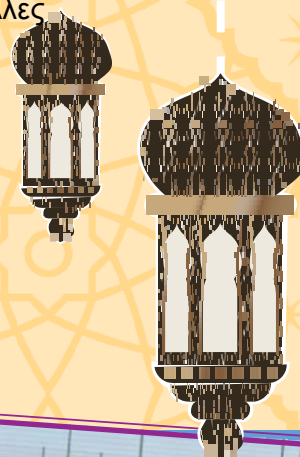
Οι θείες λειτουργίες μας τελούνται σε ένα χριστιανικό κοινοτικό κέντρο. Εκεί υπάρχει μια μικρή αίθουσα όπου μπορούμε να τακτοποιήσουμε καρέκλες και ένα μικρό τραπέζι που χρησιμεύει ως βήμα. Σε ένα ντουλάπι, φυλάσσουμε ένα τραπεζομάντηλο, το ηλεκτρονικό όργανο, τα υμνολόγια, τις παρτιτούρες και τα δισκοπότηρα. Προετοιμάζουμε την αίθουσα πριν από κάθε **θεία λειτουργία**.

Και εδώ είναι το **σχολείο** στο οποίο πηγαίνω. Τα αγαπημένα μου μαθήματα είναι η γεωγραφία, το θέατρο, ο αθλητισμός και η ιστορία.

Αυτά που δεν μου αρέσουν: να παίζω ράγκμπι, οι ντομάτες, τα μαθήματα αγγλικών. Αυτά που μου αρέσουν: να παίζω με την παιχνιδομηχανή μου Playstation ή με το τάμπλετ μου, τα **μακαρόνια με τυρί**, το ποδόσφαιρο και άλλες αθλητικές διοργανώσεις.

Το 2022, θα διοργανωθεί στο Κατάρ το **Παγκόσμιο Κύπελλο ποδοσφαίρου**.

Επειδή οι θερμοκρασίες εδώ συχνά ξεπερνούν τους 40°C, το Παγκόσμιο Κύπελλο θα λάβει χώρα τον χειμώνα. Την εποχή αυτή η θερμοκρασία είναι μεταξύ 17 και 20 βαθμών κελσίου κατά μέσον όρο.

Φωτογραφία: Brian Jackson - Fotolia.com

Η προσευχή – απαραίτητη σε κάθε περίπτωση

Γιατί προσευχόμαστε; Τι κάνει μια προσευχή να είναι αυτό που είναι; Τι πρέπει για να διάγουμε μια ζωή με ενεργή προσευχή; Υπάρχουν εδώ μερικές σκέψεις που είναι σχετικές με τον διάλογο μαζί με τον Θεό, που προέρχονται από την πένα του Πρωταποστόλου.

Όταν μιλάμε για προσευχή, ίσως στην αρχή σκεπτόμαστε τις προσευχές που γίνονται κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας και των οποίων τα κύρια στοιχεία είναι η λατρεία, η απόδοση ευχαριστιών, το αίτημα και η διαμεσολάβηση. Οι προσευχές που προφέρονται στην θεία λειτουργία δεν εκφράζουν την ευγνωμοσύνη, τα αιτήματα και τις ανησυχίες του λειτουργού, αλλά αυτό που αγγίζει και αφορά το σύνολο της συνάθροισης των πιστών. Η δημόσια προσευχή της θείας λειτουργίας πάντοτε υπενθυμίζει ωστόσο στους συμμετέχοντες, πόσο η προσωπική προσευχή είναι κεφαλαιώδης για τη ζωή τους στην πίστη. Η προσευχή που γίνεται κατά την διάρκεια της θείας λειτουργίας στοχεύει να τους ενθαρρύνει να προσεύχονται για τον εαυτό τους σε όλες τις συνθήκες και περιστάσεις και όχι μόνον όταν είναι αντιμέτωποι με δύσκολες καταστάσεις από τις οποίες ίσως δεν βλέπουν πλέον διέξοδο και που τους κάνουν να οδηγούνται στην απελπισία.

Η έκφραση της πίστης και της κοινωνίας

Η προσευχή είναι ένα ουσιαστικό μέσο έκφρασης της κοινωνίας μεταξύ του Θεού και της ανθρωπότητας. Η Κατήχηση αναφέρει σχετικά με το θέμα αυτό:

«Προσευχόμενος ο πιστός, κάνει την ακόλουθη εμπειρία: Ο Θεός είναι παρών, με ακούει, μου απαντά» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 13.1).

Συμβαίνει ωστόσο, ορισμένοι πιστοί να αφήνουν τις προσωπικές τους προσευχές στο παρασκήνιο. Στο μέτρο αυτό, είναι απαραίτητο να θυμόμαστε τακτικά το μέσο αυτό που έχουμε στη διάθεσή μας και είναι η προσευχή. Επιπλέον, όταν έχουμε την ευθύνη για την θρησκευτική εκπαίδευση των παιδιών, οφείλουμε να προσευχόμαστε μαζί τους τακτικά, για να καταλαβαίνουν ότι η προσευχή δεν αποτελεί μόνο μέρος της θείας λειτουργίας αλλά έχει την θέση της στη ζωή μας, σε καθημερινή βάση.

Η προσευχή μας είναι πριν και πάνω απ' όλα η έκφραση της πίστης μας, επειδή, χωρίς την πίστη στον Θεό, το να απευθυνόμαστε σε αυτόν και να περιμένουμε απάντηση εκ μέρους του, δεν έχει νόημα. Ο πιστός αντίθετα ξέρει ότι μπορεί να απευθύνεται στον Θεό, ο οποίος και θα του απαντήσει. Ο άνθρωπος είναι το δημιούργημα του Θεού που έγινε σύμφωνα με τη δική του εικόνα: είναι κατά συνέπεια συνομιλητής του Θεού.

Εκείνος που προσφεύγει σε αυτό το μέσον που είναι η προσευχή, βιώνει με τη σειρά του την εμπειρία ότι ο Θεός είναι ο αντικρινός μας που μας ακούει και μας απαντάει. Η εμπειρία αυτή οδηγεί στην εμπειρία των παρεμβάσεων του Θεού και στην γνώση ότι ο Θεός ενδιαφέρεται για τις ανησυχίες του ανθρώπου και τον συνοδεύει σε όλο το μήκος του δρόμου του. Με τον τρόπο αυτό, η προσευχή εκφράζει επίσης μια προσγειωμένη στάση που χαρακτηρίζεται από την εμπιστοσύνη στον Θεό. Για να προσευχηθούμε είναι καλό να γνωρίζουμε τα συστατικά στοιχεία της προσευχής, τα οποία θα αναλυθούν στη συνέχεια.

Στάση και διάθεση

Τις περισσότερες φορές, η προσευχή περιλαμβάνει μια συγκεκριμένη σωματική έκφραση: έτσι για παράδειγμα, ενώνουμε τα χέρια ως σημάδι ότι αναστέλλουμε κάθε δραστηριότητα και κατοχή για να επικεντρωθούμε εξ ολοκλήρου στο διάλογο με τον Θεό, διακόπτοντας κάθε άλλη δραστηριότητα. Οι προσευχόμενοι που γονατίζουν δείχνουν ότι ταπεινώνονται μπροστά στον Θεό, τον τιμούν ως Παντοδύναμο, Ύψιστο, Ελεήμονα, στην φροντίδα του οποίου εγκαταλείπονται χωρίς επιφυλάξεις. Το να κλείνουμε τα μάτια για να προσευχηθούμε, σημαίνει ότι αναζητούμε να κλείσουμε το κάθε τι που θα μπορούσε να αποσπάσει την προσοχή μας από τον διάλογο με τον Θεό.

Η σωματική στάση από μόνη της δείχνει ότι ο προσευχόμενος θεωρεί ότι είναι εξ ολοκλήρου επικεντρωμένος στον Θεό. Η προσευχή γεννιέται από την

άμεση ανάγκη του να στραφεί προς τον Θεό για να τον ευχαριστήσει για αυτά που του έδωσε και για να ικετέυει την βοήθεια και τη συμπαράστασή του. Όταν προσεύχεται ο άνθρωπος είναι πάντα αυτός που λαμβάνει, όπως ο Ιησούς στον Λουκά 22:44, παλεύει με τον Θεό ή του απευθύνει τις απαιτήσεις του. Κατά συνέπεια, ο άνθρωπος είναι αυτός που ζητεί και ικετεύει και ο Θεός είναι εκείνος που δίνει και χορηγεί. Προσευχόμαστε επειδή τελικά θέλουμε να αποκτήσουμε την χάρη και τη σωτηρία: ο άνθρωπος τις αξιώνει, ο Θεός του τις χορηγεί.

Ο Θεός είναι ο μόνος συνομιλητής του προσευχόμενου. Αυτό ισχύει επίσης για τις από κοινού προσευχές και τις προσευχές λατρείας. Εκείνος που προσεύχεται δεν απευθύνεται στους παρόντες, αλλά στον Θεό. Επομένως, η προσευχή δεν είναι μονόλογος, ούτε και ομιλία προς τρίτους που προσεύχονται.

Εκείνος που εμπιστεύεται τον Θεό στις προσευχές του θα επιβεβαιώσει ότι ο Θεός είναι ένας Πατέρας αγάπης, γεμάτος φροντίδα, που χορηγεί δύναμη και βοήθεια και στις πιο διαφορετικές καταστάσεις. Εάν ομολογούμε τον Θεό, τον Πατέρα ως το δημιουργό, τον Ιησού Χριστό ως τον Λυτρωτή και το Άγιο Πνεύμα ως το συντάκτη μιας νέας Δημιουργίας, θα βιώνουμε αυτή την εμπειρία στην πορεία της προσευχής μας. Με τον τρόπο αυτό, η ομολογία της πίστης μας θα γίνει αφενός, αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας και αφετέρου, λατρεία, πράξη ευχαριστίας, αίτημα και διαμεσολάβηση, που αποτελούν μέρος της προσευχής, θα μας αποκαλύψουν την φύση του Θεού. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η προσευχή είναι μια σημαντική πηγή άμεσης γνώσης του Θεού.

Ερχόμαστε τώρα στις πτυχές που αναφέρονται πιο πάνω, που είναι η δημόσια και η ιδιωτική προσευχή:

Η λατρεία

Η προσευχή είναι πρώτα απ' όλα λατρεία: Η θεότητα που θεωρείται παντοδύναμη, μεγαλοπρεπής, μυστηριώδης και πανέμορφη, συγκλονίζει τον άνθρωπο, ενώ τον συναρπάζει. Η λατρεία προηγείται από τα αιτήματα ή την μεσολάβηση. Είναι πρώτα προς τον Θεό που απευθύνεται η λατρεία, επειδή είναι ανώτερος από όλα όσα είναι άμεσα αντιληπτά και μέσα απ' αυτόν καταργούνται όλα τα όρια. Λατρεύοντας τον Θεό, τον προσεγγίζουμε με σεβασμό απέναντι στην μεγαλειότητά του που εκφράζεται επίσης με όρους αγιότητας, παντοδυναμίας και αιωνιότητας.

Η Παλαιά και η Καινή Διαθήκη είναι γεμάτες από παραδείγματα λατρείας: «Ελάτε, ας προσκυνήσουμε και ας προσπέσουμε· ας γονατίσουμε μπροστά στον Κύριο, τον Δημιουργό μας!» (Ψαλμός 95:6). Στην Αποκάλυψη 4:10-11 κοινοποιούνται οι χειρονομίες και τα λόγια της αληθινής λατρείας: «Οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι θα πέσουν μπροστά σ' αυτόν που

κάθεται επάνω στον θρόνο, και θα προσκυνήσουν αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων, και θα βάλουν τα στεφάνια τους μπροστά στον θρόνο, λέγοντας: Άξιος είσαι, Κύριε, να πάρεις τη δόξα και την τιμή και τη δύναμη· επειδή, εσύ έκτισες τα πάντα και για το θέλημά σου υπάρχουν και κτίστηκαν».

Στην Παλαιά Διαθήκη, ο Θεός του Ισραήλ, ο οποίος είναι και ο δημιουργός του Κόσμου, είναι το μόνο θεμιτό αντικείμενο λατρείας. Η Καινή Διαθήκη δικαιολογεί το γεγονός ότι η λατρεία οφείλεται στον Ιησού Χριστό και στο Άγιο Πνεύμα, όπως στον Θεό τον Πατέρα. Είναι σκόπιμο να λατρεύουμε τον Κύριο που αναστήθηκε και αναλήφθηκε. Όσο για το Άγιο Πνεύμα, οφείλουμε να το λατρεύουμε επειδή είναι η παρουσία του Θεού και ο συντάκτης μιας νέας δημιουργίας.

Απώτερος σκοπός είναι όλοι οι άνθρωποι και όλα τα έθνη, όλες οι δυνάμεις του κόσμου, ορατές και άορατες να φτάσουν στην λατρεία του μοναδικού Θεού (Ησαΐας 45:14· Ζαχαρίας 14:9.16· Ψαλμός 96:7-9· Ιωάννης 4:20-24). Ο αναστημένος Ιησούς Χριστός είναι επίσης ο Κύριος που αναλήφθηκε που θα λατρεύεται και που λατρεύτηκε. Αυτό που αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη για τον Θεό, εφαρμόζεται πλέον και στον Ιησού Χριστό επίσης (Φιλιππησίους 2:9-11). Τη στιγμή της ανάληψης, είναι προφανές ότι ο Ιησούς Χριστός αποτελεί αντικείμενο λατρείας: «Κι αυτοί, αφού τον προσκύνησαν, επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ με μεγάλη χαρά» (Λουκάς 24:52).

Η πράξη ευχαριστίας

Η ευγνωμοσύνη προκύπτει από την βεβαιότητα ό η σχέση του Θεού επηρεάζει την ανθρώπινη ζωή στο σύνολό της. Εκείνος που αποδίδει ευχαριστίες, το κάνει κατ' αρχήν για τον εαυτό του: ευχαριστεί τον Θεό που του χορήγησε τη ζωή, είτε αυτή είναι επιτυχημένη, είτε όχι, σύμφωνα με τα ανθρώπινα πρότυπα. Και η ευγνωμοσύνη αυτή είναι η έκφραση του γεγονότος ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός και ο συντηρητής της δημιουργίας του και ότι εμείς τον αντιλαμβανόμαστε ως μέρος αυτής της δημιουργίας.

Η εμπειρία της προστασίας, της συνοδείας και της γεμάτης έλεος μέριμνας του Θεού, προκαλεί στον άνθρωπο την ανάγκη να τον ευχαριστήσει. Η ευγνωμοσύνη του προκύπτει από την γνώση ότι η ζωή και οι κίνδυνοί της δεν είναι αποτέλεσμα τύχης, αλλά καθορίζονται από το τι επιτρέπει και τι απαγορεύει ο Θεός.

Το αίτημα

Μερικές φορές έχουμε την εντύπωση ότι η προσευχή συνοψίζεται πάνω απ' όλα στο αίτημα. Στο «Πατέρα μας», την προσευχή που μας δίδαξε ο Ιησούς, υπάρχουν επίσης πολλά αιτήματα. Το γεγονός ότι στρέφεται προς τον Θεό για να του απευθύνει τα αιτήματά

του, δείχνει ότι ο Θεός είναι εκείνος στον οποίο μπορούμε να απευθυνόμαστε σε όλες τις καταστάσεις. Ο προσευχόμενος εισάγει την προσωπική του κατάσταση στην προσευχή του.

Εκείνος που ζητεί κάτι από τον Θεό, αναγνωρίζει σε αυτόν, εκείνον που βοηθά και που χορηγεί τη ζωή. Διαμέσου της προσευχής, ο άνθρωπος βιώνει την εμπειρία ότι ο Θεός είναι ελεήμονας και στρέφεται προς τον άνθρωπο. Αναγνωρίζει σε αυτόν, εκείνον που εισακούει ή αρνείται τα αιτήματά του. Το να ζητά πράγματα στην προσευχή του, σημαίνει ότι ξέρει πως ο Θεός στρέφεται προς το δημιουργήμα του και το αγαπά. Ο Θεός δεν είναι μακριά, ούτε και αδιαφορεί για τα πλάσματά του: αντίθετα τα συνοδεύει και τα προστατεύει. Θέλει να τους δίνει πρόσβαση στη σωτηρία και στην αιώνια ζωή.

Η μεσολάβηση

Η μεσολάβηση είναι αποτέλεσμα γνώσης ότι ο πιστός δεν ζει μόνος του την πίστη του, αλλά σε κοινωνία με άλλους πιστούς. Επιπλέον, εκείνος που προσεύχεται ξέρει ότι είναι η εικόνα του Θεού και ότι είναι σε σχέση με τους άλλους ανθρώπους, επειδή και εκεί-

νοι είναι επίσης εικόνα του Θεού: μαζί τους εξελίσσεται στην κοινωνία των πλασμάτων του Θεού.

Εξάλλου, η μεσολάβηση είναι μια συνέπεια της εντολής της αγάπης για τον πλησίον. Το αίτημα που απευθύνεται προς τον Θεό, για την προστασία του πλησίον και την χορήγηση της σωτηρίας, προστατεύει τον πιστό από τον κίνδυνο να διεκδικήσει τη σωτηρία μόνο για τον εαυτό του.

Συμπέρασμα

Όλα όσα κινητοποιούν τον άνθρωπο, αυτό που συμβαίνει στο βάθος της καρδιάς του, η δυστυχία του και οι επιθυμίες του, καθώς και εκείνες των άλλων, όλα αυτά αποτελούν μέρος της προσευχής. Σ' αυτή έχουν επίσης την θέση τους, οι ανησυχίες και η χαρά, η υγεία, η ασθένεια και ο θάνατος που παρεμβαίνει, η ομορφιά της φύσης και της ανθρώπινης ζωής στην κοινωνία και στην αλληλεγγύη, αλλά επίσης αυτό που είναι αδιανόητο, η καταστροφή που ο άνθρωπος επιβάλλει στην φύση και στους άλλους ανθρώπους. Επομένως η προσευχή είναι απαραίτητη σε όλη τη ζωή που καθορίζεται από την πίστη και την μίμηση.

Η αδελφή Μανκέε Ναγκ αποτελεί ένα παράδειγμα έμπνευσης για πολλούς νέους στην Ινδία για τον τρόπο που θα ζουν την θρησκευτική τους πεποίθηση

Φωτογραφίες: Vipin Tandra και Stanley Sappadla

Η μέρα αυτή άλλαξε τη ζωή μου

Η ομολογία της πίστης της μπορεί να αποτελέσει πρόκληση για την επιβίωσή της. Αυτό ακριβώς είναι που ζει η Μανκέε Ναγκ. Σε μια συνέντευξή της η νεαρή Ινδή που είναι 27 ετών, μας δείχνει μια ειλικρινή ματιά της καθημερινότητάς της, ανάμεσα στον αγώνα για επιβίωση και την χαρά στην πίστη.

■ Που ζείτε;

Προέρχομαι από το χωριό Κρουσνάρ, που βρίσκεται στην περιφέρεια Τζαγκνταλπούρ, στο ομόσπονδο κρατίδιο Τσατισγκάρχ, στην Κεντρική Ινδία. Στην περιφέρεια αυτή μιλούν επίσης καλά την εθνική γλώσσα, τα Χιντί, ενώ οι τοπικές γλώσσες είναι τα γκοντί και τα χαλμπί. Είναι μια περιφέρεια, φυλετικά πολύ οπισθοδρομική, στην οποία η θρησκεία, η κοινότητα και η κάστα έχουν πολύ μεγάλη σημασία μέχρι και σήμερα.

Το 94 τοις εκατό της περιφέρειας δεν είναι χριστιανοί και η τοπική μας κοινότητα δεν ξέρει τίποτα για τον Ιησού Χριστό. Στον πολιτισμό μας λατρεύονται τα είδωλα με τελετουργικό τρόπο.

■ Πώς βρήκατε την χριστιανική πίστη;

Κατά την διάρκεια της ζωής μου, συχνά αναρωτιόμουν κατά πόσον τα είδωλα από μέταλλο, πέτρα ή ξύλο είχαν να κάνουν με τον Θεό. Μια ημέρα, τον Μάρτιο του 2014, την ώρα που ήμουν στο δρόμο για να επισκεφτώ την οικογένειά μου, σε ένα χωριό 25 χιλιόμετρα μακριά από το σπίτι μου, είχα μια απροσδόκητη συνάντηση με ένα ευαγγελιστή της Νεοαποστολικής Εκκλησίας. Μου μίλησε για τον Ιησού Χριστό, για τον μοναδικό αληθινό Θεό, και για τη ζωή της Νεοαποστολικής πίστης. Κατά την διάρκεια αυτού του διαλόγου, ο Ευαγγελιστής μου έδωσε να καταλάβω τι ήταν «το βήμα της χάρης» και

ο μοναδικός δρόμος προς τη σωτηρία. Στο δρόμο της επιστροφής, συνειδητοποίησα το γεγονός ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν ο αληθινός δρόμος προς τη σωτηρία και αποφάσισα να τον ακολουθήσω. Η ημέρα αυτή άλλαξε τη ζωή μου.

■ Πότε γίνατε Νεοαποστολική;

Τον επόμενο μήνα, στις 13 Απριλίου 2014, διέσχισα με τα πόδια πέντε χιλιόμετρα για να συμμετάσχω σε μια υπαίθρια θεία λειτουργία που τελέστηκε από τον Απόστολο Κριστανζάν Νάντα. Ήταν πολύ ασυνήθιστο στην περιοχή μας να βλέπουμε έτσι συναθροισμένα 20 πρόσωπα μαζί. Βασίλευε μεταξύ μας ένας μεγάλος ενθουσιασμός που είχαμε έλθει από τα γύρω χωριά, για να δούμε για πρώτη φορά ένα Απόστολο του Ιησού Χριστού. Ο Απόστολος μίλησε για τη σωτηρία που προσφέρεται στο βήμα της χάρης. Την ημέρα εκείνη, αποτελούσα μέρος από τις 19 ψυχές που έλαβαν το μυστήριο της Αγίας Σφράγισης από τα χέρια του Αποστόλου Νάντα και αποφάσισα να παραμείνω δυνατή κάτω από κάθε κατάσταση.

Είχα ακόμη πολλές ερωτήσεις να κάνω και ήμουν πεπεισμένη ότι ο Απόστολος Νάντα ήταν το πρόσωπο που μπορούσε να μου δώσει απαντήσεις σ' αυτές. Με απασχόλησαν για αρκετές ημέρες, μέχρι να τον καλέσω. Από τότε και για το διάστημα ενός μήνα, μιλούσαμε καθημερινά επί μακρόν στο τηλέφωνο και προσευχόμαστε επίσης μαζί.

Η Μανκέε Ναγκ έμαθε να ράβει, πράγμα που της επιτρέπει να υποστηρίζει τις ανάγκες της και αυτές των γονέων της

- Υπήρχε επίσης μια Νεοαποστολική κοινότητα κοντά στην κατοικία σας;

Δύο μήνες περίπου μετά την Αγία μου Σφράγιση, ο Απόστολος Νάντα επισκέφτηκε το μικρό χωριό Μαντάπα που βρίσκεται περίπου δύο περίπου χιλιόμετρα από το χωριό μας. Εκεί, κατά την διάρκεια μιας θείας λειτουργίας χειροτονήθηκε ένας ιερέας. Χάρηκα πολύ γιατί επιτέλους, είχα τη δυνατότητα να συμμετέχω κάθε Κυριακή στην θεία λειτουργία.. Σήμερα η κοινότητά μας αριθμεί 20 αδελφούς και αδελφές που συνενωνόμαστε στο σπίτι ενός από τα μέλη, για να ζούμε εκεί τις θείες λειτουργίες. Αισθάνομαι μεγάλη χαρά όταν επισκέπτομαι άλλους κατοίκους του χωριού για να τους καλέσω να έλθουν στην εκκλησία. Όταν ο ιερέας μας δεν είναι παρών επί τόπου, τότε οργανώνω κύκλους προσευχής και παραδίδω μαθήματα Αγίας Γραφής για να διατηρώ την αδελφική κοινωνία. Κάθε Κυριακή, μου αρέσει να περνά την ημέρα με μέλη της κοινότητάς μας και να μοιράζομαι μαζί τους τις εμπειρίες μου στην πίστη, επειδή οι κάτοικοι του χωριού μου, δεν μου μιλούν πλέον κατά την διάρκεια της εβδομάδας.

- Και πως αντέδρασε η οικογένειά σας όταν ομολογήσατε την πίστη σας στον Ιησού Χριστό;

Μίλησα στους γονείς μου και στον μικρό μου αδελφό με ενθουσιασμό για τις καινούριες μου γνωριμίες και για την θρησκευτική μου πεποίθηση. Οι γονείς μου αρνήθηκαν κατηγορηματικά να αποδεχθούν τον Ιησού Χριστό επειδή ήξεραν ότι ολόκληρη η οικογένεια θα αποκλειόταν και θα διωχνόταν από την κοινότητα του χωριού. Ωστόσο, παρόλο που οι γονείς μου αρνήθηκαν να δεχθούν τις θρησκευτικές μου πεποιθήσεις, στερήθηκαν την εργασία τους στο τοπικό αγρόκτημα. Εξαιρέθηκαν από την κοινότητα του χωριού, επειδή είμαι χριστιανή.

- Η απόφασή σας να ζήσετε ως χριστιανή διακόπτει έτσι ορισμένες παραδόσεις που βιώνονται στο περιβάλλον σας ...

Στην Ινδία, η μέση ηλικία γάμου για ένα κορίτσι είναι τα 22 χρόνια. Σύμφωνα όμως με τα τοπικά ήθη, ένα κορίτσι πρέπει να παντρεύεται σε ηλικία 15 ετών. Γι' αυτό είναι συνηθισμένο οι γονείς να σχεδιάζουν το γάμο της κόρης τους πριν ακόμη αυτή γεννηθεί, και δεν αποτελώ μια εξαίρεση. Ωστόσο, ο νέος που είχαν επιλέξει για μένα δεν ήταν χριστιανός. Είμαι όμως αποφασισμένη να διάγω μια χριστιανική ζωή, και προτιμώ να μείνω ανύπαντρη, παρά ο σύζυγός μου να μην είναι χριστιανός. Προσεύχομαι στον Θεό να μου αποκαλύψει το θέλημά του.

- Πώς διαχειρίζεστε τη ζωή σας; Τι κάνετε για να ζήσετε;

Η περιφέρειά μας είναι γνωστή με το όνομα «Μπολ ρυζιού της Ινδίας», επειδή εδώ καλλιεργούνται πολλές ποικιλίες ρυζιού, εποχικά είδη, καθώς και λαχανικά. Η οικογένειά μου επίσης ζούσε από την γεωργία. Τώρα πλέον, όπως ανέφερα και πιο πριν, δεν έχουν το δικαίωμα να εργάζονται σε αγροκτήματα και η ζωή έχει γίνει πολύ δύσκολη για μένα και για την οικογένειά μου. Έμαθα να ράβω ρούχα και υποστηρίζω τους γονείς μου με εργασίες ραπτικής για τους κατοίκους των γειτονικών χωριών. Έτσι προσπαθούμε να τα καταφέρουμε. Έχοντας ακολουθήσει μια σχολική εκπαίδευση μέχρι τη 12η τάξη, θα επιθυμούσα να επιτύχω να αποκτήσω το δίπλωμα μου στις τέχνες, πράγμα που θα με βοηθούσε να συμβάλλω περισσότερο στην επιβίωση της οικογένειάς μου και στην ευημερία της κοινωνίας.

- Ποια είναι η μεγαλύτερη επιθυμία σας, το όνειρό σας;

Θα επιθυμούσα η οικογένειά μου να καταλάβει πως αισθάνομαι. Περιμένω την ημέρα που όλοι οι κάτοικοι του χωριού θα ανακαλύψουν τον Ιησού Χριστό και τη Νεοαποστολική διδασκαλία και που θα έχουμε αποκτήσει τη δική μας εκκλησία.

Πολλοί πολιτισμοί στη Σκανδιναβία

Μετά από πρόσκληση του Αποστόλου Γιοργκ Σταϊνμπρέννερ και του επισκόπου Ράινερ Κνόμπλοχ, οι καθοδηγητές των κοινοτήτων από τις σκανδιναβικές χώρες συναντήθηκαν από τις 9 έως τις 11 Μαρτίου 2018, για μια ετήσια συνάντηση, τη δεύτερη στο είδος της. Τόπος συνάντησης ήταν η πρωτεύουσα της Σουηδίας, Στοκχόλμη. Η συνάντηση εξυπηρετούσε ειδικότερα στην αμοιβαία ενδυνάμωση αναφορικά με ζητήματα που είναι σχετικά με την πίστη και την κοινωνία, καθώς και στη διευκρίνιση πρακτικών θεμάτων που είναι σχετικά με την καθημερινή ζωή στους κόλπους των κοινοτήτων που εξυπηρετούνται.

Στο επίκεντρο της συνάντησης υπήρξε μια ποικιλία ανταλλαγή απόψεων και εμπειριών, καθώς και ερωτήματα και ανησυχίες που προέρχονταν από τις κοινότητες της Δανίας, της Νορβηγίας, της Σουηδίας,

της Φινλανδίας, καθώς και της Ισλανδίας και της Γροιλανδίας. Για τον Αύγουστο του 2018 προγραμματίστηκε η Σκανδιναβική Ημέρα Νεολαίας στο Τούρκου της Φινλανδίας.

Μια διαπίστωση που αποτελεί το αποτέλεσμα αυτού του σεμιναρίου: οι σκανδιναβικές κοινότητες αποτελούνται από μέλη που προέρχονται από μια μεγάλη ποικιλία πολιτισμών. Πολλοί από τους πιστούς προέρχονται από την Αφρική και βρήκαν μια νέα πατρίδα σε κοινότητες όπως αυτή του Τούρκου (Φινλανδία) ή του Λάρβικ (Νορβηγία). «Οι διαφορές αυτές θα έπρεπε να θεωρούνται ως μια ευκαιρία», υπογράμμισε ο Ευαγγελιστής Περιφέρειας Σεμπάστιαν Ζαγκί, από το Όσλο (Νορβηγία). Επειδή εμπλουτίζουν και ενθαρρύνουν την κοινωνική ζωή για όλα τα μέλη στις κοινότητες.

Η συνάντηση των καθοδηγητών πραγματοποιήθηκε στο συνεδριακό κέντρο Λανγκχόλμεν. Παλαιότερα ήταν ένα σωφρονιστικό συγκρότημα, που ήταν χτισμένο σε ένα από τα πολλά νησιά της περιφέρειας της Στοκχόλμης.

Μετά από πρόσκληση του Αποστόλου Γιοργκ Σταϊνμπρέννερ και του επισκόπου Ράινερ Κνόμπλοχ, οι καθοδηγητές των κοινοτήτων από τις σκανδιναβικές χώρες συναντήθηκαν από τις 9 έως τις 11 Μαρτίου 2018, για μια ετήσια συνάντηση, τη δεύτερη στο είδος της.

■ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: Ν.Ε. Νοτιού Αφρικής

Καθ' οδόν με το πλοιάριο-δράκο

Ο πλανήτης είναι μεγάλος και στρογγυλός: υπάρχουν Νεοαποστολικές κοινότητες παντού - πλούσιες σε παραδόσεις και εξατομικευμένους πολιτισμούς. Υπάρχει έντονος δυναμισμός, οι κοινότητες είναι πολύχρωμες και παρ' όλα αυτά είναι όλες κάτω από την ίδια στέγη.

Οι ετήσιοι κωπηλατικοί αγώνες με πλοιάρια-δράκους στο κανάλι Γουάκ στο Σέντσορν Σίτυ ακριβώς στο κέντρο του Κεηπτάουν, απετέλεσε για μια ακόμη φορά ένα μεγαλειώδες γεγονός για τους νέους της εκκλησιαστικής Περιφέρειας της Νότιας Αφρικής. Μετά την τόσο ζωντανή και ενθουσιώδη Ημέρα Νεολαίας στο τοπικό στάδιο, τον Φεβρουάριο του 2018, την φορά αυτή ήταν η Δευτέρα 2 που ήταν η ευκαιρία να συναντηθούν και πάλι πολλές κοινότητες. 60 ομάδες είχαν ταξιδέψει από το Λανγκεμπαάν, στα δυτικά, μέχρι το Γκοτένγκ, στα βορειοανατολικά. Χιλιάδες θεατές, μεταξύ των οποίων και ο Απόστολος Περιφέρειας Τζον Κρίελ, ήταν παρόντες για να ενθαρρύνουν την ομάδα που προτιμούσαν. Τελικός νικητής ήταν η ομάδα Νορτπάλν Βίκιγκς που υπερασπίστηκε έτσι τον τίτλο που κατείχε από τον προηγούμενο χρόνο. Και παρά την αθλητική αντιπαλότητα, η χαρά της κοινωνίας που βιώθηκε εκεί, ήταν πολύ μεγαλύτερη.

«Το νησί της ελπίδας», μια προσφορά προς πρόσωπα που έχουν σοβαρά μειονεκτήματα αλλά και ξεχωριστές ικανότητες.

Photo : ÉNA Pays-Bas, « NAK-karitatív » et « human

Επάνω: Ο ευαγγελιστής Περιφέρειας Γιοργκ Λέσκε (NAK-Καριτατίβ) και η Λιουντμίλα Γκούτκο («Το νησί της Ελπίδας»)

Εμπορευματοκιβώτια καθ' οδόν προς την Κεντρική Αμερική

Εθελοντές σε μόνιμη παρέμβαση

Η αλληλεγγύη δεν είναι συναίσθημα μιας μόνο στιγμής. «Επιμονή» – αυτό είναι το σύνθημα. Επειδή αυτός που βοηθά με τον καλύτερο τρόπο, είναι εκείνος του οποίου η βοήθεια είναι διαρκής. Ακολουθεί ένα παράδειγμα αποτελεσματικής εργασίας που επιτεύχθηκε από ένα Νεοαποστολικό Οργανισμό Ανθρωπιστικής βοήθειας σε τρεις Ηπείρους.

Το ολλανδικό ίδρυμα «Corantijn» απέστειλε το πρώτο του εμπορευματοκιβώτιο για το έτος 2018 στο Σουρινάμ. Η φιλανθρωπική αυτή οργάνωση γεννήθηκε το 1997 διακοινηκή πρωτοβουλία «Σχέδιο υιοθεσίας του Σουρινάμ», που δημιουργήθηκε το 1989. Εθελοντές δεσμεύονται για τη συλλογή επί τόπου τις απαιτούμενες ανθρωπιστικές δωρεές, τις συγκεντρώνουν μια φορά τον μήνα και στη συνέχεια τις αποστέλλουν δύο φορές τον χρόνο με πλοίο μέσα σε ένα εμπορευματοκιβώτιο 40 ποδών. Η επιχείρηση συλλογής κεφαλαίων «τρίτο εμπορευματοκιβώτιο» που είναι ενεργή εδώ και αρκετά χρόνια, θα επιτρέψει την χρηματοδότηση μιας ακόμη δωρεάς προς τα βορειοανατολικά της Νότιας Αμερικής. Εκεί, οι ανθρωπιστικές αυτές δωρεές διανέμονται σε παιδικά οικοτροφεία, γηροκομεία, νοσοκομεία, σχολεία και φυλακές, αλλά επίσης και κατ' ευθείαν στον λαό.

«Το νησί της Ελπίδας» στη Λευκορωσία

Η οργάνωση ανθρωπιστικής βοήθειας «NAK-Καριτατίβ» και η Νεοαποστολική Εκκλησία του Βερολίνου-Βρανδεμβούργου γιορτάζουν την πρώτη επέτειο της κοινής τους λειτουργίας για «Το νησί της Ελπίδας» στην Λευκορωσία. Το ημερήσιο κέντρο για πρόσωπα με βαριές αναπηρίες βρίσκεται στο Μινσκ και είναι το μόνο στο είδος του. Δημιουργήθηκε το 1996 από την Λιουντμίλα Γκούτκο. Τώρα, εδώ και ένα χρόνο, η «NAK-Καριτατίβ», χρηματοδοτώντας ένα μέρος του προϋπολογισμού, επιτρέπει στην Λιουντμίλα Γκούτκο να επεκτείνει την συνοδευτική προσφορά. Συνολικά, «Το νησί της ελπίδας» φροντίζει 62 πρόσωπα με βαριές αναπηρίες, ηλικίας 16 έως 40 ετών. Η συνοδεία προσφέρεται καθημερινά για 10 ώρες. Το έργο αυτό πραγματοποιείται σε συνερ-

Κατασκευή πηγαδιών στο Μπενίν, στην Γκάνα και το Τόγκο – μια ζωτικής σημασίας βοήθεια για τους κατοίκους της Δυτικής Αφρικής

συνεργασία με τη Νεοαποστολική Εκκλησία του Βερολίνου-Βρανδεμβούργου.

Γλυκό νερό για τη Δυτική Αφρική

Χάρη στο έργο «Το νερό είναι η ζωή», Η «Human aktiv» που υποστηρίζεται από την οργάνωση ανθρωπιστικής βοήθειας της Νεοαποστολικής Εκκλησίας της Νότιας Γερμανίας, κατασκεύασε πηγάδια, φρεάτια και εγκαταστάσεις υγιεινής σε χώρες της Δυτικής Αφρικής, στο Μπενίν, στην Γκάνα και στο Τόγκο. Τα πηγάδια αυτά κατασκευάστηκαν ουσιαστικά στις πιο παραμελημένες περιφέρειες και εξοπλίστηκαν με αντλίες και φίλτρα. Χάρη στην πρόσβαση σε πόσιμο νερό, μπορούν να αποφεύγονται οι αποκαλούμενες «νόσοι γεννημένες στο νερό», δηλαδή ασθένειες που οφείλονται στην κακή ποιότητα του πόσιμου νερού. Για να μπορεί να παρέχεται καθαρό και πόσιμο νερό στο Καμερούν, η οργάνωση που παλιότερα ονομαζόταν «Missionswerk» υποστηρίζει επίσης τα έργα εφοδιασμού με νερό που γίνονται από την «CARD», μια εταιρεία του Καμερούν για την ενθάρρυνση της αγροτικής ανάπτυξης. Η «Human aktiv» προσφέρει κάθε χρόνο ένα ποσό που θα μπορούσε να φτάσει μέχρι και τα 80 000 ευρώ, για να διατίθενται σε τέτοιου είδους έργα.

Βοηθώντας με πάθος τον πλησίον

Η «NAC SEA Relief Fund», η φιλανθρωπική οργάνωση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στη Νοτιοανατολική Ασία, δημοσίευσε πριν από λίγο καιρό την ετήσια έκθεση για το 2017. Η ετήσια αναδρομή επιτρέπει στην οργάνωση να δικαιολογεί την χρήση των δωρεών και να πληροφορεί το ευρύ κοινό για τα πολλά έργα που υποστηρίζει. Στον πρόλόγό του, ο Απόστολος Περιφέρειάς Ουρς Χεμπάιζεν μίλησε για τα κίνητρα της ομάδας: «Είναι σημαντικό για εμάς, η βοήθεια και η υποστήριξη να είναι χρήσιμες και να μην ξεκινούν από κρυφές ατζέντες ή άλλα κίνητρα, όπως η υπερηφάνεια ή το κίνητρο».

Ένα άλλο πράγμα που εμφανίζεται σε αυτή την ετήσια έκθεση: οι φιλανθρωπικές οργανώσεις είναι ιδιαίτερα ισχυρές, όταν συνεργάζεται στους κόλπους ενός δικτύου. Έτσι, εδώ και πολλά χρόνια, υπάρχει μια συνεργασία ανάμεσα

στο «NAC SEA Relief Fund», την Ελβετική φιλανθρωπική οργάνωση «NAK-Humanitas» και την Γερμανική Φιλανθρωπική οργάνωση «NAK-karitativ». Όλες μαζί έχουν υλοποιήσει πολλά ανθρωπιστικά προγράμματα για να βοηθήσουν εκείνους που βρίσκονται σε ανάγκη στην Ασιατική Ήπειρο.

Όταν η Εκκλησία εκπαιδεύει

Μια αγάπη για τον πλησίον πέρα από τα σύνορα: Η μικρή μας περιοδεία στον κόσμο της εφαρμογής σύγχρονων εκπαιδευτικών προγραμμάτων της Νεοαποστολικής Εκκλησίας, μας οδηγεί από τη Νοτιοανατολική Ασία στην Ευρώπη και από την Κεντρική και Βόρεια Αμερική, μέχρι το νοτιότερο σημείο της Νότιας Αφρικής.

Φωτογραφία: Ν.Ε. Φιλιππίνες

Είναι ακριβώς μια μικρή ξύλινη καλύβα που είδε το φως της ημέρας στην επαρχία Σαραγκάνι, στα νότια του νησιού Μιντανάο (Φιλιππίνες). Γι' αυτούς που την χρησιμοποιούν, αποκαλύπτει μια μεγάλη σημασία και αυτό για δύο λόγους.

Από την μία πλευρά, η καλύβα αυτή είναι συνώνυμη του μέλλοντος: πενήντα μαθητές καταλαμβάνουν τις δύο αίθουσες διδασκαλίας που στεγάζονται σε αυτό το σχολείο του απομονωμένου χωριού Κιάμπα. Και η εκπαίδευση, υπογραμμίζει ο Έντουιν Κυάν, ο πρεσβύτερος του χωριού, είναι για τα παιδιά της εθνότητας Τ'μπολί, ο δρόμος εξόδου από την φτώχεια. Από την άλλη πλευρά, αυτό το νέο δημοτικό σχολείο είναι ένα από κοινού έργο που υπαγορεύεται από την αγάπη για τον πλησίον: το έργο αυτό χρηματοδοτήθηκε από την ανθρωπιστική οργάνωση «NAK Humanitas», της Ελβετίας. Επί τόπου, το έργο αυτό ολοκληρώθηκε όπως έπρεπε από το ίδρυμα «NAC SEA Relief Fund», μαζί με τον τοπικό πληθυσμό.

Και όλο αυτό δεν είχε σε τίποτα να κάνει με ένα απλό περίπατο: Για την μεταφορά των οικοδομικών υλικών όχι μόνο χρειαζόταν δύο ώρες οδήγησης, αλλά επιπλέον πέντε ώρες περπάτημα μέσα από ένα ανώμαλο και δύσκολο έδαφος. «Όλο αυτό άξιζε τον κόπο», είπε ο ευαγγελιστής περιφέρειας Φρέντυ Νουιάντ εγκαινιάζοντας το σχολείο.

Έτσι ώστε τα μικρά μυρμηγκία να μην κάνουν κάτι άλλο από το να εργάζονται

Από την άλλη πλευρά του πλανήτη, το ίδρυμα «NAK Humanitas» δεσμεύεται επίσης, κυρίως υποστηρίζον-

τας οικονομικά το πρόγραμμα: «Las Hormiguitas» στη Νικαράγουα. Και το όνομα αυτό δεν είναι τυχαίο, σημαίνει «τα μικρά μυρμηγκία». Επειδή είναι ακριβώς με τον τρόπο αυτό που πολλά παιδιά από τις φτωχές συνοικίες της πόλης Ματαγκάλπα οφείλουν να εργάζονται. Στην αγορά ξεφορτώνουν φορτηγά, κουβαλούν βαριά δέματα ή μαζεύουν σκουπίδια. Δεδομένου ότι τα περισσότερα από αυτά, βοηθούν την οικογενειακή επιχείρηση, εκτός από ένα γέυμα δεν λαμβάνουν παρά ένα εξευτελιστικό μισθό. Το πρόγραμμα «Las Hormiguitas» επιτρέπει σε αυτά τα παιδιά να πηγαίνουν σχολείο. Δύο φορές την εβδομάδα, οι συνεργάτες του προγράμματος εγκαθιστούν το κινητό σχολείο τους στην αγορά ή στην χωματερή της πόλης. Αυτά τα ιδιαίτερα μαθήματα, τους επιτρέπουν να ξεφεύγουν για λίγο από την καθημερινότητά τους και να ανακαλύπτουν καινούρια πράγματα. Με την μορφή συνοδείας, προσφέρονται

μαθήματα υποστήριξης, μαθήματα κατάρτισης και ένα ευρύ φάσμα ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων.

Από τα θεμέλια μέχρι και την οροφή

Μέσα στη δέσμευσή του, το «re Charitable Ministry», (Φιλανθρωπικό αξίωμα) της Νεοαποστολικής Εκκλησίας των Η.Π.Α. διασχίζει επίσης τα σύνορα και εργάζεται στην κοινότητα Μακένζι. Πρόκειται για μία από τις μεγαλύτερες φτωχογειτονιές της Ντόλα, της τρίτης πόλης της Ζάμπια. Το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού είναι άνεργο. Στο Μακένζι, δεν υπάρχει ούτε σύστημα πόσιμου νερού, ούτε και αποχέτευση, πόσο μάλλον η ιατρική περίθαλψη. ,

Τα περισσότερα από τα παιδιά στο Μακένζι δεν μπορούν να πάνε σχολείο, επειδή δεν έχουν χρήματα για να πληρώσουν τις σχολικές στολές, τα παπούτσια και τα βοηθήματα διδασκαλίας.

Στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας «Διεθνής συναλλαγή», το «re Charitable Ministry» συμμετείχε επί τούτου σε ένα σκοπό, στην κατασκευή νέων σχολικών αιθουσών, παρέχοντας μια οικονομική βοήθεια και στέλνοντας επί τόπου εθελοντές για να βοηθήσουν στην κατασκευή τους. Μπορεί κάποιος να παρακολουθήσει αυτή την περιπέτεια στο Facebook, από την εκσκαφή των θεμελίων, μέχρι και την τοποθέτηση της στέγης. Η τελευταία ανάρτηση σχετικά με το θέμα αυτό, είναι η εξής: «Ναι! Οι αίθουσες είναι έτοιμες για τη σχολική χρονιά!»

Στο δρόμο προς το Λεσότο

Φωτογραφία: Ν.Ε. Νότια Αφρική

Οι κοινότητες Κολουάμα, Μαζερού και Λέιντυμπραν στο Λεζότο υποδέχθηκαν τον Απόστολο Περιφέρειας Τζον Λ. Κρίελ (Νότια Αφρική) και τη συνοδεία του. Τα μέλη της Εκκλησίας σε αυτή την περιφέρεια ζουν πολύ απομονωμένα. Και οι καθοδηγητές κοινότητας δεν χρησιμοποιούν την ιπποδύναμη αυτοκινήτων για τις επισκέψεις τους στους αδελφούς και τις αδελφές, αλλά πηγαίνουν στην πλάτη πραγματικών αλόγων. Σε αυτή τη συνάντηση, ο Απόστολος Περιφέρειας φορούσε το περίφημο καπέλο Μπαζότο, ένα παραδοσιακό ψάθινο καπέλο εμπνευσμένο από το όρος Κουילוάνε, το οποίο υπάρχει στην επίσημη σημαία της χώρας, ως εθνικό σύμβολο. Η θεία λειτουργία στην οποία ήταν παρόντες 180 συμμετέχοντες, μεταφράστηκε από τα αγγλικά στα σεσότο, την επίσημη γλώσσα του ανεξάρτητου βασιλείου του Λεζότο.

6 Ημέρες, 4 χώρες

Μετά την επίσκεψή του σε Αρμενία και Γεωργία, ο Απόστολος Περιφέρειας Ράινερ Στορκ έφτασε αεροπορικώς στην Αθήνα την Κυριακή το πρωί στις 2 Σεπτεμβρίου. Μαζί του έφτασαν, οι Απόστολοι Γιενς Λίντεμαν και Βίλχελμ Χόγιερ, οι επίσκοποι Αράμικ Φεστζιάν και Δημήτρης Ντινίτζ και οι ευαγγελιστές περιφέρειας Κάρλ Χάιντς Μπίκερ και Γιούργκεν Κύζενμπεργκ. Στο δρόμο προς το ξενοδοχείο οι επισκέπτες μας πέρασαν από την περιοχή που πλήγηκε από την μεγάλη πυρκαγιά του καλοκαιριού. Όλοι νοιώσαμε ένα σφίξιμο στην καρδιά με όλα όσα αντικρύσαμε.

Ολιγόλεπτη στάση πριν την άφιξη στο ξενοδοχείο όπου θα παρέμεναν οι επισκέπτες μας για να ξεκουραστούν καθώς ήσαν σχεδόν άγρυπνοι εξ αιτίας του ταξιδιού τους.

Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε η ετήσια γενική συνέλευση της ελληνικής κοινότητας με την εκλογή του Αποστόλου Περιφέρειας στο Δ.Σ, και ακολούθησε στις 18:30 η θεία λειτουργία με τη συμμετοχή πολλών αδελφών υπηρεσίας από τις κοινότητες όλης της χώρας. Παρόντες ήταν 46 αδελφοί, αδελφές και καλεσμένοι. Χρέη μεταφραστή ανέλαβε ο ιερέας μας

Η χορωδία μας κάλυψε μουσικά την θεία υπηρεσία, με ένα υπέροχο τρόπο.

από την Τουρκία Σελίμ Νταγλιόγλου. Ο Απόστολος Περιφέρειας υπηρέτησε με τον λόγο από τις Πράξεις των Αποστόλων 2:46-47: «Και καθημερινά έμεναν σταθερά ως μια ψυχή μέσα στο ιερό, και έκοβαν τον άρτο σε σπίτια· και έτρωγαν μαζί την τροφή με αγαλλίαση και απλότητα καρδιάς, δοξολογώντας τον Θεό, και βρίσκοντας χάρη μπροστά σε ολόκληρο τον λαό. Και ο Κύριος

Ο Απόστολος Περιφέρειας Ράινερ Στορκ με τους συνταξιδιώτες του και αδελφούς υπηρεσίας από την Ελλάδα

πρόσθετε καθημερινά στην εκκλησία αυτούς που σώζονταν». Στη συνέχεια υπηρέτησαν ο Απόστολος Χόγιερ και ο επίσκοπος Ντινίτζ.

Μετά το τέλος της θείας λειτουργίας ακολούθησε κέρασμα. Ήταν μια όμορφη ευκαιρία να περάσουμε χρόνο με το νέο μας Απόστολο Περιφέρειας και να τον γνωρίσουμε καλύτερα.

Την Δευτέρα το πρωί πραγματοποιήθηκε μια συνάντηση με τους αδελφούς υπηρεσίας και τις συζύγους τους στην αυλή του ξενοδοχείου, όπου ο Απόστολος Περιφέρειας Ράινερ Στορκ ανέλυσε όμορφες σκέψεις, ευχήθηκε να έχουμε ζήλο στον αγώνα για ευλογία, σωστή υπηρεσία και προσευχή, ενώ στο τέλος υπήρξε και μια συζήτηση επάνω σε πρακτικά θέματα. Κατόπιν, επειδή υπήρχε ακόμη λίγος χρόνος, ο Απόστολος Περιφέρειας και όλοι όσοι τον συνόδευαν, επισκέφθηκαν το Στάδιο όπου πραγματοποιήθηκαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας το 2004 και μετά τον αρχαιολογικό χώρο της Ακρόπολης για ένα μικρό περίπατο.

Ο Απόστολος Περιφέρειας Ράινερ Στορκ με τους συνταξιδιώτες του στον περίπατό τους, στον αρχαιολογικό χώρο της Ακρόπολης

Τέλος, η τόσο σημαντική για το έργο του Κυρίου στην χώρα μας, επίσκεψη, ολοκληρώθηκε το μεσημέρι στο Αεροδρόμιο, από όπου αναχώρησαν οι επισκέπτες μας για την τέταρτη χώρα του ταξιδιού τους, την Τουρκία και συγκεκριμένα την Κωνσταντινούπολη. Αργότερα, ο Απόστολος Περιφέρειας εξέφρασε την ικανοποίησή του για τη εγκαρδιότητα που συνάντησε στις χώρες τις οποίες επισκέφτηκε σε αυτό το ταξίδι του.

Διεθνής
Νεοαποστολική
Εκκλησία

